

Хрещатик

+ TV-програма

газета київської міської ради

Олег СКРИПКА: «З відродженням культури відступить ворог, запрацює економіка, люди стануть жити краще»

стор. 23

Лідери розпочали з перемог

стор. 20

Підвищена увага до освітньої галузі

стор. 2

Столиця розгортає інформаційний спротив

стор. 4

Пенсії по справедливості

стор. 5

За що ми платимо гроші у магазинах?

стор. 7

Історія моди

стор. 9

Казки Марка Вовчка

стор. 22

НОВИНИ

Киян запрошують на ярмарки

Як повідомили «Хрещатику» в управлінні внутрішньої торгівлі та побуту, 6 і 7 березня в столиці відбудуться традиційні сільсько-господарські ярмарки. Зокрема, в п'ятницю торгуватимуть в Голосіївському районі на просп. 40-річчя Жовтня, 116; в Подільському — на просп. Правди, 5-11; в Солом'янському — на вул. Освіти (у межах вулиць Вузівської та М. Кривоноса); в Шевченківському — на вул. Воровського, 2-4.

Окрім того, сільськогосподарські ярмарки відбудуться у суботу, 7 березня, в Голосіївському районі на вул. Паньківській, вул. Голосіївській, 4-10; в Деснянському — на вул. Шолом-Алейхеми (у межах вулиць Мілютенка та Маршала Жукова), на вул. Закревського (у межах просп. В. Маяковського, 2-а та вул. Т. Драйзера); в Дніпровському — на бульв. Праці, 3-9; в Оболонському — на просп. Оболонському, 21-43; в Печерському — на вул. Московській, 2; в Подільському — на просп. Московському (біля Куренівського парку); в Святошинському — на вул. Академіка Кіпріанова.

Київрада прийняла зміни до бюджету

стор. 3

Центр велокультури в серці міста

стор. 2

Оранта на дошках з-під набоїв

стор. 22

4 820060 500335

Підвищена увага до освітньої галузі

■ Батьки повинні бути обізнані, на що витрачає школа їхні кошти

Під час брифінгу на тему «Реформування шкільної освіти в Києві» заступник голови КМДА Ганна Старостенко розповіла про проблеми та перспективи столичної освіти. Зокрема йшлося про фінансування шкіл, збільшення місць в дитсадках, забезпечення учнів харчуванням тощо.

Ярослава ЗОЛОТЬКО
спеціально для «Хрещатика»

У новій міській програмі розвитку освіти столична влада планує запровадити національне виховання у школах та позашкільних закладах

ЗА СЛОВАМИ Ганни Старостенко, київська влада проаналізувала діючу міську програму розвитку освіти та дійшла висновку, що вона вже не є актуальною. «Тому зараз ми працюємо над новою. Ми хочемо запровадити національне виховання у школах та позашкільних закладах, зараз це на порядку денному. Уперше освіта Києва фінансується з держбюджету за рахунок освітньої субвенції. Однак грошей не вистачає для забезпечення галузі (освітній бюджет становить більше ніж 5 млрд грн, а субвенція — близько 2 млрд). Тому використання наявних коштів, ресурсів має бути ефективнішим. Київська влада проводитиме термосанацію шкіл, заміну вікон. Адже енергоефективність — це пріоритет на найближчі роки, — зазначила за-

ступник голови КМДА. — Гарячі обіди для школярів молодших класів ми замінимо на гарячі сніданки. Місто проводитиме тендери щодо закупівлі якісних продуктів харчування для дітей. Уже розроблено рекомендації щодо меню для шкіл на 2 тижні наперед».

Ганна Старостенко повідомила, що цього року бюджет міста заощадив 30 млн грн за рахунок продовження зимових та весняних канікул (весняні канікули замість звичного тижня триватимуть два тижні). Чи буде оголошено карантин, залежатиме від кількості учнів, які захворіли на грип та ГРВІ в

конкретній школі. Якщо захворіє 30 % дітей, то в такій школі призначається карантин. На сьогодні 15 шкіл Києва зачинено з цього приводу.

Ні для кого не секрет, що хоча середня освіта в нашій країні формально і безкоштовна, але все ж таки батькам доводиться частково її фінансувати з власних кишень. Це і так звані добровільні внески, і купівля підручників, і облаштування шкільних класів та багато іншого. «Ми маємо розуміти, що таке «стандарт освіти», який гарантовано Конституцією. Батьки — це інвестори освіти. Вони повинні посилити контроль над коштами, які вкладають в освіту дитини. Зараз міська влада ретельно перевіряє школи, ми налаштовані побороти корупцію. Звичайно, багато невдоволених тим, що ми втручаємося у шкільні справи. Але ми виявляємо порушення. Наприклад, директори збирають кошти з батьків на власний рахунок або готівкою, а це заборонено. Також у деяких школах діють приватні спортивні секції без договору оренди. У разі надходження скарг батьків на порушення законодавства перевіряємо всі звернення. Столична влада контролюватиме, щоб директори шкіл працювали у правовому руслі», — зазначила Ганна Старостенко.

У Києві проблема місць у дитсадках стоїть досить гостро, особливо нині, оскільки за минулий рік столиця поповнилася 11 тис. дітей-переселенців. За словами чиновниці, міська влада планує створювати нові місця за рахунок відкриття нових ДНЗ ■

Центр велокультури в серці міста

■ Небайдужі кияни шукають можливості для відновлення столичного велотреку

У Міжнародному центрі культури та мистецтв відбулося публічне обговорення на тему «Майбутнє київського велотреку як центру велосипедної культури міста». Учасники обговорювали напрямки розвитку об'єкта, види активності, які тут необхідно організувати, як спланувати територію та будівлі, щоб задовольнити інтереси і професійних спортсменів, і широкого кола велолюбителів та інші.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | спеціально для «Хрещатика»

КИЇВСЬКИЙ велотрек, побудований ще 1913 року, був улюбленим місцем відпочинку не лише професійних спортсменів та велосипедистів-любителів, а й звичайних киян. Основні проблеми велотреку виникли, коли будівельна компанія «Консоль» розпочала майже впритул спорудження висотки. І якщо спочатку планувалося зводити дев'ятиповерхівку, то потім плани змінилися: тут зросла будівля у двадцять поверхів. Киянам обіцяли зберегти та реконструювати велотрек, проте інвестор слова не дотримався. Замість цього будівельники залишили купи сміття на вже існуючому велотреку та частково зруйнували його.

Активісти планують створити тут центр велокультури Києва. Були також висловлені ідеї щодо відкриття дитячої спортшколи на території велотреку, зробити роздягальні, туалети, кафе. Але перш за все тре-

ба відремонтувати полотно та відновити частину віражу.

«Я бачу розвиток велотреку як соціального клубу — центру, де молодь зможе реалізувати свій спортивний потенціал. Завдяки зручному розташуванню сюди зможуть приїжджати спортивні туристи. Думаю, правильним буде зробити бетонний кунг, на якому зможуть тренуватись як велосипедисти, так і люди, які їздять на роликах та скейтах», — поділився думками Вадим, член робочої групи.

«На ремонт полотна нам потрібно 120 тис. грн, половина цієї суми вже є. Керівництво району виділило бетон. Ми хочемо об'єднати всіх впливових людей, небайдужих до велоспорту, — зазначив член ініціативної групи на захист велотреку, ветеран велоспорту Олександр Пригунов. — Вважаю дуже доречним сьогоднішнє зібрання, на

Громадськість міста виступає за збереження і відновлення столичного велотреку

якому прийнято рішення, що велотрек має бути багатофункціональним. Найбільший результат зможемо отримати, якщо діяльність з реконструкції велотреку буде спільною: громадськість і влада. Також плануємо влаштувати благодійну ярмарку «Велограж». Зароблені кошти підуть на відновлення велотреку».

За словами **заступника голови КМДА Ганни Старостенко**, велотрек «Авангард» є спортивною перлиною міста, що наразі знаходиться у занедбаному стані. Наша спільна з киянами мета — відродження київського велотреку. «Міська влада вже багато зробила на цьому шляху: восени 2014 року се-

сією Київради прийнято рішення про розірвання договору оренди земельної ділянки з метою повернення велотреку «Авангард» до власності територіальної громади Києва. Неодноразово спільно з активістами проводилися зустрічі та круглі столи, толоки. Рішенням Господарського суду міста торік у грудні визнано право державної власності на спортивну споруду — велотрек, у тому числі на полотно велотреку, трибуни, під трибунні приміщення, адмінкорпус та інші споруди і приміщення, розташовані на вул. Богдана Хмельницького, 58. У разі надання згоди Фондом держмайна України на безоплатну передачу цього об'єкта ми здійснимо усі невідкладні заходи щодо прийняття його до комунальної власності з подальшим проведенням відновлювально-реставраційних робіт», — зазначила Ганна Старостенко ■

Київрада прийняла зміни до бюджету і передала потяги міської електрички на баланс Міністерства інфраструктури

Цього року Київ не буде платити 6,7 млрд грн боргу. Комплексне врегулювання зовнішніх запозичень візьме на себе Міністерство фінансів. Крім того, столиця заощадить до 40 млн грн в рік на роботі міської електрички. За ці та інші рішення учора проголосували депутати Київради.

Віталіна ГОНЧАР | «Хрещатик»

Багато невідкладного

Вчора на пленарному засіданні Київради близько десяти питань було внесено з голосу як невідкладні. Серед іншого вони стосувалися термінових бюджетних змін, додаткових фінансових гарантій учасникам військових дій на сході, передачі потягів міської електрички до державної власності, скандальних забудов у Шевченківському районі, створення спортивної інфраструктури та зеленої зони у Святошинському районі столиці. «Хрещатик» детально зупинився на бюджетних змінах та потягах міської електрички, які депутати відправили до станції «Міністерство інфраструктури».

Столиця перевиконала бюджет

З «пліч» столиці впали деякі зовнішні борги. Як відомо, цього року місто мало платити майже 11,9 млрд грн запозичень. Але 2 березня Верховна Рада внесла зміни до держбюджету, які дозволили реструктуризувати значну частину столичних боргів.

«Києву вдасться уникнути погашення найбільшого із запланованих на 2015 рік запозичення — 6,7 млрд грн. Також, відповідно до державних бюджетних змін, столиця може відтермінувати сплату 1,915 млрд грн боргу. Субвенцію на покриття цього запозичення планують закласти в держбюджет на

Вчора на пленарному засіданні Київради близько десяти питань було внесено з голосу як невідкладні

2016 рік», — пояснив заступник голови бюджетної комісії Олександр Вовченко.

Решта змін до бюджету Києва та програми соціально-економічного розвитку міста передбачає видатки на погашення кредиторської заборгованості. Голова бюджетної комісії Андрій Странніков уточнив, що гроші підуть на сплату товарів, робіт та послуг, які отримало місто від підрядників. Для цього буде збільшено видатки загального та спеціального фондів бюджету. Зокрема, по мільйону гривень направлять на транспортування тіл киян, які загинули під час АТО, на запобігання та ліквідацію техногенних катастроф та фінансову підтримку ДЮСШ, котрі підпорядковані громадським організаціям.

Зі спеціального фонду погасять заборгованість минулих років за асфальтування прибудинкових територій (1,885 млн грн). А на виконання РДА міста Києва програми «Капітальний ремонт житлового фонду місцевих органів влади» спрямують 18,414 млн грн. Олександр Вовченко також зауважив, що за перші два місяці 2015 року Київ перевиконав заплановані надходження до казни на 20 %. Наприклад, прибуток від податку на нерухоме майно склали 5,518 млн грн (було заплановано лише 27 тис. грн); доходи від сплати земельного податку — 118,993 млн грн (при запланованих 108,72 млн грн); податок на прибуток підприємств — 207,053 млн грн (планувалося отримати 129,184 млн грн). Також 80 голосів депутати віддали за зміни до соціальної програми «Турбота. На зустріч киянам». Андрій Странніков уточнив, що 93 млн грн, згідно з прийнятим документом, піде на підтримку киян, які відстоюють нашу державу на сході, та їхніх родин.

«Вперше ми передбачаємо у програмі гроші на психологічну реабілітацію бійців. Зараз починається демобілізація, і всі ми знаємо про так званий афганський синдром... Тому 3,5 млн грн місто передбачило на роботу психоаналітиків, які допомагатимуть людям інтегруватися у мирне життя», — прокоментував пан Странніков.

Міську електричку передадуть «Укрзалізниці»

Після невеликої, але конструктивної дискусії депутати підтримали проект рішення про передачу 12-ти потягів міської електрички на баланс Міністерства інфраструктури. Відомство, у свою чергу, передасть ці активи ДК «Південно-західна залізниця». Для чого вся ця процедура, «Хрещатику» пояснив гендиректор «Київпастрансу» Сергій Майзель.

«По суті, зараз не врегульовані відносини між КМДА, «Київпастрансом» та «ПЗЗ». Вся інфраструктура — виробнича, ремонтні бази, якою зараз користується міська електричка, належить залізниці. Виходить, ми платимо за інфраструктуру, ми платимо за саму ремонтну базу, але не маємо повноважень контролювати якість виконання робіт. Після передачі потягів на баланс «ПЗЗ» ми отримаємо чітку структуру роботи. КМДА буде замовником послуг, «Київпастранс» — оператором послуг, а залізниця — виконавцем. І при стовідсотковому виконанні умов договору ми будемо перераховувати «ПЗЗ» не більше трьох млн грн в місяць. Це допоможе нам зекономити більше 40 млн грн за рік та контролювати якість виконання послуг», — деталізував керівник «Київпастрансу».

Вчора Київрада працювала до вечора, однак всіх питань порядку денного розглянути не вдалося. Тому пленарне засідання продовжиться сьогодні ■

Володимир ГОНЧАРОВ:

«Прожитковий мінімум та мінімальна зарплата не відповідають дійсності»

Депутат Київради Володимир Гончаров переконаний, що прожитковий мінімум та мінімальна зарплата сьогодні не відповідають дійсності

Київська міська рада одногосно підтримала підготовлене Володимиром Гончаровим рішення про визнання статей 7-ї та 8-ї Закону України «Про державний бюджет України на 2015 рік» щодо встановлення у 2015 році прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати такими, що порушують права та інтереси жителів столиці.

Валентин ГОРНОСТАЄВ | «Хрещатик»

З 1 СІЧНЯ 2015 року прожитковий мінімум на одну особу складає 1176 грн, а з 1 грудня — 1330 грн. Для працездатних осіб — це 1218 грн та 1378 грн (відповідно), а для тих, що втратили працездатність, з 1

січня — 949 грн, а з 1 грудня — 1074 грн.

Мінімальна заробітна плата у місячному розмірі складає з 1 січня — 1218 грн, а з 1 грудня — 1378 грн.

«Переконаний, що такий рі-

вень прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати для киян є ганебним. Він не відповідає реальності, не є економічно обґрунтованим, його не можна назвати достатнім для нормальної життєдіяльності людини, така сума не може задовольнити основні потреби особистості. Її потрібно приводити у відповідність до вимог 48-ї статті Конституції України, де вказано, що кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї», — зазначає депутат Володимир Гончаров.

Депутатський корпус підтримав оплесками проголосоване важливе соціальне рішення ■

Столиця розгортає інформаційний спротив

■ Зовнішній агресії протистоятимуть суспільне мовлення та широке залучення громадськості до комунальних ЗМІ

Інформаційна політика держави нині є питанням номер один, про що свідчить активізація діяльності Міністерства інформації. В умовах гібридної війни надзвичайно важливо розгорнути саме інформаційний спротив. Столична влада, на своєму рівні, наполегливо працює над цим. І вже є перші проекти, спрямовані, перш за все, на те, щоб активніше залучити громаду до інформаційних процесів на рівні Києва.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

Конкурс на місце

На засіданні постійної комісії Київради з питань інформаційної політики та реклами було розглянуто проект рішення щодо проведення конкурсного відбору кандидатів на заміщення вакантних посад керівників комунальних ЗМІ. Документ взято до відома. Але головне те, що проект, котрий, за словами депутата Київради Рени Назарової (вона є автором подання), поки що містить загальні принципи. І кожен має змогу запропонувати свої ідеї.

У такий спосіб керівники комунальних ЗМІ будуть обиратися саме громадою, залежно від концепції розвитку, і проводитимуть відповідну політику.

Згідно з проектом рішення, протягом двох місяців від ухвали документа профільна комісія Київради має утворити конкурсну комісію та визначитися з кандидатурами. Окрім іншого, такий механізм сприятиме більш якісному задоволенню потреб членів територіальної громади міста Києва в отриманні інформаційних послуг, а

також дозволить Київradі, як засновнику, повноцінно контролювати їхню діяльність.

Київ запускає суспільне мовлення

Якщо питання про конкурс на посаду керівників комунальних ЗМІ вирішуватиметься протягом кількох місяців, то наступна ініціатива буде реалізована найближчим часом. Йдеться про години суспільного мовлення на телеканалі «Київ».

Ось що розповіла «Хрещатику» депутат Київради Рена Назарова: «Ми запропонували сьогодні створити суспільне телебачення Києва, оскільки це загальнодержавний тренд». Але якщо на рівні держави йдеться про обласні державні телерадіокомпанії, то столиця проявила ініціативу.

«Ми пішли шляхом компромісу і запропонували години суспільного мовлення на ТРК «Київ», — зазначила депутат. Розпочнеться столичне суспільне мовлення вже цьо-

го місяця. Воно відбуватиметься у форматі соціального ток-шоу «Київський ринг» по вівторках, о 21-й годині по 25 хвилин. Вести його буде Рена Назарова, оскільки у телеканалу фінансові можливості обмежені.

«Я обрала такий шлях, щоб показати, що таке суспільне телебачення. Вірю, що телеканал «Київ» можна зробити рупором киян. Там є гарний колектив, з яким можна співпрацювати. Ви зможете оцінити об'єктивність цієї програми, вона буде у прямому ефірі. Поки що це одна година. Потім розширюватимемо горизонти. Серед нас є багато журналістів, які можуть щось зробити. Тому поєднуємо зусилля і рухаємося. Я впевнена у тому, що у нас вийде», — сказала пані Назарова.

Відсіч агресору

Ці складові інформаційного спротиву агресору свідчать, що є нагальна потреба консолідуватися саме з точки зору обміну відомостями. Циркуляція вістей у столиці — особливо важливий чинник. І тут потрібно діяти швидко, буквально на ходу вносити корективи.

Це підтверджує і стисле обговорення звернення депутатів Київради щодо виконання рішення про координацію інформаційної діяльності та захист інформаційної безпеки держави на території міста Києва. Зокрема депутати зазначили, що проконтролювати торгові мережі на предмет маркування продукції з Росії складно, це є, радше,

питання патріотизму, громадянської позиції власників торгових мереж.

Натомість є сенс зосередитися на інформаційній політиці. Наприклад, Рена Назарова вітає зусилля Міністерства інформації сформувати армію блогерів. І наголошує, що кияни можуть на побутовому рівні, передовсім, взяти за звичку

розповсюджувати правду. У тому числі у соцмережах:

«Важко зрозуміти, де об'єктивна інформація, де ні. Люди просто плутають, чи то дійсно так, чи бот написав дезу, чи троллять, ніхто вже не розбирається. Можливо маркувати певні новини, як товари, хоча це, звісно, жах. Насамперед, як зрозуміти, яким новинам можна довіряти, а яким — ні? Ми, на жаль, запізнилися... Але діє та сама армія блогерів. Блогери насправді дуже багато роблять. Має бути джерело довіри — лідери думки. Тоді інші люди прислухаються до них. Але таких теж треба виховувати».

Депутат Київради Роман Андрейко у коментарі «Хрещатику» також висловив позитивне ставлення до ініціатив Міністерства інформації. Окрім цього, він вважає необхідним стимулювати київську громаду виконувати рішення Київради, ухвалене щодо інформаційної політики та інформаційної безпеки. Зокрема і про маркування продукції з РФ ■

опитування

Чи бойкотують українці російські товари?

У зв'язку з неоголошеною війною Росії з Україною думки у суспільстві розділилися. Хтось купує винятково товари вітчизняного виробництва, інші — взагалі не звертають увагу на країну-виробника. Разом з тим зараз у супермаркетах навіть маркують російські товари з метою зменшення попиту на них.

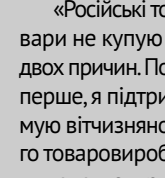
Світлана МАЖУРІНА, Олексій ІВАНОВ (фото) | «Хрещатик»

Ірина, пенсіонерка:

«До початку військових подій на сході України я купувала товари російського виробництва. А зараз дивлюся на маркування і принципово не купляю. Не хочу підтримувати російських товаровиробників».

Роман, дипломат:

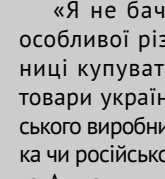
«Російські товари не купую з двох причин. По-перше, я підтримую вітчизняного товаровиробника, а по-друге, вважаю і на нинішню ситуацію, яка зараз відбувається в країні. А купуючи товари національного виробника, тим самим я підтримую нашу економіку».

Олександр, керівник компанії:

«Не купую російські товари з того часу, як розпочалася війна. І навіть багатьох своїх друзів переконав у цьому. Оскільки, купуючи товари російського виробника, ми підтримуємо окупанта. А відтак вливаємо свої гроші в розвиток російської економіки, щоб вони могли використовувати наші гроші проти нас».

Ольга, ріелтор:

«Я не бачу особливої різниці купувати товари українського виробника чи російського. Адже ми живемо в Україні, тож і гроші йдуть в українську економіку. Також це і робочі місця для наших людей. А якщо і забороняти продаж російських товарів, тоді потрібно робити це на рівні держави та заборонити взагалі їх ввез на територію України!».

Пенсії по справедливості

■ Працівники похилого віку мають вибрати між заробленим та нарахованим

Фото Бориса КОРУСЕНКА

Верховна Рада ухвалила урядові ініціативи щодо коректив у пенсійному забезпеченні. Ті, хто у поважному віці ще працює, мусять поділитися невеликою частиною пенсії. Для держслужбовців умови вибору набагато жорсткіші. Це передовсім стосується київських пенсіонерів: адже життя у столиці дорожче, натомість ринок праці жвавіший. Отже, що обирати?

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

Зіткнули — і зазіхнули

На позачерговому пленарному засіданні у понеділок, 2 березня, Верховна Рада ухвалила поданий урядом закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення». Документ підтримали 238 народних депутатів, але він був ухвалений після бурхливого і складного обговорення у залі. Останні корективи вносилися «з голосу», після додаткових консультацій між прем'єр-міністром, міністром соцполітики та парламентаріями. Компроміс, врешті-решт, було знайдено, але він є непростим. Уряд, за сло-

вами міністра соціальної політики Павла Розенка, розраховує на 80 млрд грн додатково від пропонованих новацій. Чому сперечалися депутати з урядовцями?

Або працюй, або відпочивай

Предметом дискусій була пенсійна справедливість, зокрема спеціальні пенсії. Та й працюючих пенсіонерів депутати хотіли відстояти. Але складно пояснити кредиторам, зазначив прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, чому платники податків з ЄС мають жорсткіші умови виходу на пенсію, ніж українські. Тим не менше, інтереси віт-

чизняних пенсіонерів захистити, бодай частково, вдалося.

Як розповіла в ексклюзивному коментарі «Хрещатику» голова комітету Верховної Ради з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення Людмила Денісова, працюючим пенсіонерам потрібно буде обрати, чи отримувати зарплату і зменшену пенсію, чи лише пенсію, але у повному обсязі. Натомість ті, хто має високі пенсії, повинні визначитися жорстко «або — або».

«З 1 квітня 2015 року всі народні депутати, судді, прокурори, якщо вони вже є пенсіонерами і держслужбовцями, повинні зробити вибір: або вони працюють і отримують зарплату, або вони йдуть на пенсію та звільняють робоче місце. Інші працюючі пенсіонери, котрі не є держслужбовцями, суддями, прокурорами, народними депутатами, отримуватимуть пенсію, зменшену на 15 %, — пояснила голова парламентського комітету. — Але це лише у тому випадку, коли їхня пенсія перевищує рівень 1423 грн 50 коп. Таких у нас близько 530-ти тисяч осіб. Вони й мають зробити вибір».

Як наголосила пані Денісова, ця норма є тимчасовою, до 1 січня 2016 року, якщо ситуація в Україні не покращиться. Але є вірогідність, що, у разі поліпшення економічного стану держави, ці тимчасові заходи буде переглянуто.

Спеціальні пенсії доживають віку

Хоча новація може викликати обурення, саме таку ціну потрібно заплатити, щоб у пенсійному забезпеченні українців на решті запанувала соціальна справедливість. До 1 травня 2015 року Кабмін зобов'язався подати до Верховної Ради відповідний законопроект про скасування спеціальних пенсій. Цей проект також передбачатиме єдину формулу нарахування пенсій для всіх категорій та обмеження максимальної пенсії 10-ма прожитковими мінімумами. Якщо парламент не ухвалить цей законопроект до 1 червня 2015 року, всі спецпенсії автоматично скасовуються. Всі, хто вийде на пенсію після 1 червня 2015 року, матимуть її, обраховану на загальних засадах ■

До 1 травня 2015 року
Кабмін зобов'язався подати
до Верховної Ради законопроект
про скасування
спеціальних пенсій

Фінансова децентралізація

■ Органи самоврядування зможуть перерозподіляти залишки субвенцій на освіту і медицину

Мало кошти отримати. Треба їх раціонально розподілити. У цьому місцеві ради зможуть розпочати практикуватися найближчим часом. Верховна Рада ухвалила зміни до Бюджетного кодексу, згідно з якими органам місцевого самоврядування додається повноважень.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

ОСНОВНА принципова новація стосується всіх місцевих бюджетів і столичного також. Як зазначив у коментарі «Хрещатику» заступник голови постійної комісії Київради з питань бюджету та соціально-еконо-

мічного розвитку Олександр Вовченко, це одна з умовно позитивних змін до бюджету. А саме — можливість вільніше розпоряджатися отриманими з держбюджету коштами, спрямовувати кошти освітньої суб-

венції та субвенції на підготовку робітничих кадрів на капітальні видатки. Але це можливо лише за умови, що у повному обсязі будуть забезпечені потреби у поточних видатках відповідних навчальних закладів та відсутності простроченої бюджетної заборгованості.

«Однак при нинішній ситуації в країні можна прогнозувати, що державні субвенції на освіту та медицину будуть перерозподілятися саме для закриття потреб у поточних видатках та йти на погашення заборгованості. Про такий підхід йшлося і в пояснювальній записці до

відповідного законопроекту, де зазначалося, що його реалізація сприятиме ефективному перерозподілу резервів субвенцій та своєчасній виплаті заробітної плати», — пояснив пан Вовченко.

Депутат наголосив, що для Києва такі зміни є несуттєвими. Кардинальних «перекидок» коштів на медицину та освіту від столичного бюджету в бюджети інших населених пунктів і навпаки не очікується. «Прийняті зміни переважно стосуються регіонів, де через внутрішні переміщення суттєво змінилася кількість населення», — уточнив Олександр Вовченко ■

Бюджет України:

зміни прийнято, кредити будуть

Верховна Рада 2 березня 273-ма голосами прийняла зміни до бюджету країни на 2015 рік. Це була найголовніша передумова для отримання вже в цьому місяці першого траншу в 10 мільярдів доларів від міжнародних інвесторів. Як мінімум — у нас не буде дефолту.

Олексій КУРПАС | «Хрещатик»

Курс долара

На жаль, наша валюта не настільки тверда, щоб відмовитись від прив'язки до долара. І якщо наприкінці минулого року в бюджет закладався курс 17 гривень за долар, то в березневому варіанті курс змінено на 21,7 гривні за долар. Майже на 30 % зріс «зелений» в бюджеті, а чи вдасться втримати гривню за рік? Ще тиждень тому ринок бачив курс сорок до одного, і справа не в слабкості гривні, а у відсутності довіри до національної валюти. Основні передумови для міцності гривні — повернення України та економіки країни на мирні рейки.

Інфляція

У попередньому бюджеті закладали інфляцію на рівні 13,1 % за рік, а в новому ця цифра вже 26 %. Наприклад, у 2014 році інфляція була 24,9 %. При тому, що ціни таки зростають і ймовірність збільшення темпів інфляції є, уряд запровадить дуже вагомі обмеження, які здатні зупинити саме інфляцію. Найдієвішим методом зупинити інфляцію є обмеження споживацького попиту. Саме тому більшість скорочень доходів в бюджеті припадає на масові категорії — пенсіонерів та бюджетників. Крім того, вже зараз НБУ планує підвищити ставку рефінансування до 30 %, що зробить не дуже вигідним споживацькі кредити і, відповідно, не буде підвищувати попит і ціни.

Прибутки-видатки

У порівнянні з минулим варіантом бюджету прибутков збільшено всього на 22 млрд грн (до 498 мільярдів), або на 4,6 %, що виглядає дуже незначним показником на тлі інфляції і зростання курсу. А от видатки зменшено на 6,6 % (або на 35 мільярдів) і знову таки, як було сказано вище, за рахунок масових статей видатків. Через падіння курсу національної валюти дозволено збільшити і максимальний показник держборгу — аж 218 млрд грн.

Київ

Субвенцію в розмірі 1,9 млрд грн з державної казни до бюджету столиці народні депутати зберегли. Очікуємо стабільного виконання місцевого бюджету.

У березневому варіанті
бюджету України курс змінено
з 17-ти гривень за долар
на 21,7 гривні за долар

Тримайтеся за поручні! Прискорюємось!

■ Метрополітен усуне «проблемні зони» за першої можливості

Страшилки про привидів та велетенських щурів у метро — цілковиті вигадки, але загрози все ж є. Це пов'язано з критичним технічним станом через багаторічну хронічну збитковість КП «Київський метрополітен». Аби гарантувати безпеку пасажирів, на деяких проблемних ділянках зараз обмежено швидкість руху до 20 км за годину. Гроші, які метро отримає за рахунок підвищення тарифів на проїзд, якраз спрямують на усунення численних недоліків підземки. Про які суми йдеться, буде відомо не раніше квітня. А поки що Київський метрополітен ексклюзивно з «Хрещатиком» поділився своїми бідами.

Igor CBAЧІЙ | «Хрещатик»

Народжений мчати, вимушений повзти

Через зношеність рейок та стрілочних переводів у метрополітені введено обмеження швидкості руху поїздів. Наразі потребують заміни 11 км колій. Певна справа, що такі обмеження створюють незручності для пасажирів, бо збільшується час поїздки та інтервал руху поїздів. Обмеження стосуються таких станцій (та перегонів між ними): «Шулявська», «Вокзальна», «Університет», «Театральна», «Арсенальна», від «Позняків» до «Харківської», «Львівська брама», «Золоті ворота». Обмеження швидкості на деяких ділянках складає від 60-ти до 20-ти км (при можливих 80-ти км).

Просідання в кінцях... і середині тунелів

Просідання тунелів спостерігається на Сирецько-Печерській лінії: декілька діляниць від ст. м. «Видубичі» до «Харківської». А також на Куренівсько-Червоноармійській гілці: від «Контрактової площі» до «Мінської», крім ст. м. «Оболонь».

Наразі дана проблема не впливає на безпеку перевезень пасажирів, однак метрополітен змушений обмежувати швидкість руху на деяких ділянках від 60-ти до 30-ти км на годину.

Для того, щоб виправити ситуацію, затрати потрібні великі. Наприклад, торік укріплення ґрунтів на відрізуку у

50 метрів коштувало 500 тис. грн. Зважаючи на інфляцію, валютні коливання, а відповідно здорожчання витратних матеріалів, зараз суми будуть значно більшими.

Волого, мокро, підточує корозія

У тунелях метро зафіксовано більше 1 200 протікань. У 99 % випадків вони виникають через витік ґрунтових вод. Через це у тунелі збирається волога, що впливає на метал, зокрема може спричинити корозію обладнання. Насоси постійно відкачують воду (дренажні перекачки). Для усунення проблеми укріплюють ґрунти зсередини і ззовні.

Сходи-самоходи старі, але надійні

Сьогодні у Київському метрополітені експлуатується 122 ескалатори, 27 з яких відпрацювали понад 50 років (їх пробіг склав 1 млн км).

Старіння ескалаторів — природний процес зношення вузлів та механізмів під час експлуатації. Більшість зношених вузлів можна відновити при капітальному ремонті. Але за більше ніж 50 років роботи деякі вузли зношуються так, що їх потрібно замінити повністю.

Перші ескалатори були виготовлені в Росії і вже давно зняті з виробництва, як і їх комплектуючі. У метрополітенах СНД ескалатори з терміном експлуатації понад 50 років замінюють на нові. Термін такої заміни на одній стан-

ції складає півтора-два роки. Вартість ескалаторів залежить від типу і технічних характеристик.

Наприклад, шість ескалаторів вітчизняного виробника (Крюківського вагонобудівного заводу) на станції «Університет» (за цінами 2012 року) коштували 100 млн грн.

На жаль, КП «Київський метрополітен» не виконував заміни ескалаторів через відсутність необхідного фінансування. Але, незважаючи на вік ескалаторів, вони безпечні для користування, запевняють у метрополітені, бо були проведені капітальні ремонти.

Звісно, все це не найкращим чином впливає на роботу підземки, але жодним чином не впливає на безпеку пасажирів метро. Її гарантування — справа честі для колектива підприємства, і метрополітенівці цю справу виконують на всі сто.

«Ми ні в якому разі не переступаємо межу безпеки, хоч і знаходимося в надкритичному стані. Минулого року необхідні ремонтні роботи були профінансовані лише на 15 % від запланованих обсягів. І пасажирів уже відчувають наші проблеми, особливо на Сирецько-Печерській лінії, де між деякими станціями поїзд не їде, а фактично повзе, як черепаха. Тому головне завдання зараз — покращення якості перевезень, а це ремонт рухомого складу, ескалаторів та укріплення ґрунтів», — коментує начальник КП «Київський метрополітен» Віктор Брагінський ■

думка киян

Як з'ясував «Хрещатик», мешканці столиці вважають Київський метрополітен найзручнішим та найбезпечнішим перевізником.

Igor CBAЧІЙ, Борис КОРПУСЕНКО (фото) | «Хрещатик»

Володимир Бондаренко, голова ради директорів Інституту політичних, соціологічних і маркетингових досліджень:

«Користуюся всіма станціями, бо я дуже мобільний. Але при цьому не помічав якихось суттєвих «гальмів». Хоч я і доволі уважний та спостережливий. Навпаки, я переконаний, що метро — найшвидший вид транспорту. Нічим іншим по Києву хутчіше не дістанешся. І, безумовно, це найбезпечніший перевізник».

Олеся, стиліст:

«Так, користуюся метро, щоправда, дуже рідко. Мешкаю в центрі міста, всі справи теж здебільшого тут, тому великої необхідності в частих поїздках нема. Зменшення швидкості чи збільшення інтервалів, чесно кажучи, не помічала. Хіба що коли ввечері їздила, то доводилось досить довго очікувати — хвилин 10-12. Це трохи стомлювало. Але я часто буваю в Європі, тож знаю, що це нормально. Треба тільки звикнути. Якщо хороші вагони, хороший сервіс, можна трішки і зачекати. Хочу вам сказати, що наше метро, крім того, що дуже красиве, ще й комфортніше в порівнянні з багатьма країнами. І в ньому справді не страшно, можна спокійно їздити навіть пізно ввечері. Метро — це чудовий варіант для руху містом. По-перше, в ньому безпечніше, ніж на дорогах. По-друге, ніяка погода не заважає пасажирам — дощ, сніг, мороз чи спека — метро не зупиняється і доволі затишне. А ти завжди можеш точно розрахувати чітко, скільки часу знадобиться, щоб доїхати куди потрібно. Не доводиться простоювати у заторах. На додачу — це все одно дешевше, навіть при нинішній ціні проїзду. Це все одно краще, ніж платити за бензин, вартість якого зростає щодня».

Лідія Чернишук, начальник адміністративно-господарського відділу:

«Користуюся метро постійно. Станції, де буваю найчастіше, це «Оболонь», живу поряд, а ще «Театральна» і «Героїв Дніпра». Я не помічала якогось серйозного сповільнення руху. Наче швидко їде. От якраз на метро завжди встигаю, куди треба. Хоча інтервали між прибуттям справді трохи збільшилися. Раніше було 30-40 секунд, а тепер хвилину і більше доводиться очікувати. Але це ж такі дрібниці. Все одно мені найзручніше користуватися метрополітеном, і я дуже задоволена».

Олександр Охріменко, директор компанії:

«Звісно, користуюся метрополітеном. Найчастіше станціями «Оболонь» і «Хрещатик». Ніяких проблем не помічав. Ні сповільнення, ні затримок. Але сказати, що це найкомфортніший вид транспорту, не можу. Мені найзручніше їздити власним авто. Затори? Та зараз їх менше набагато, ніж навіть ще минулого літа. Крім того, мережа метро не охоплює всього міста. А машиною ти доїдеш у будь-яку точку».

Людмила Батюк, працююча пенсіонерка:

«Найчастіше користуюся Святошинсько-Броварською лінією. Що я думаю про роботу метро? Звісно, багато старих вагонів, але часто помічаю, що більшає нових чи модернізованих. Щодо швидкості руху, то не помічала, щоб поїзди рухалися повільніше. Крім того, вважаю, що метро дійсно найбезпечніший вид транспорту. Адже маршрутки, приміром, не у найкращому стані, вони переважно не забезпечують ні нормальної посадки, ні висадки пасажирів. На дорогах, аби обігнати одна одну, влаштовують справжні віражі. Всяке може статися в дорозі».

На що метрополітен витратиме гроші у 2015 році?

1. Поточний і капітальний ремонт 192-х вагонів.
2. Хімічне закріплення ґрунтів на окремих ділянках Сирецько-Печерської та Куренівсько-Червоноармійської ліній Київського метрополітену.
3. Ремонт 9-ти ескалаторів.
4. Ремонт 12-ти км колій.

5. Реконструкція установок тунельної вентиляції.
6. Модернізація ескалаторів на ст. «Шулявська», «Університет».

7. Реконструкція на станціях метрополітену систем гучномовного оповіщення та керування евакуацією пасажирів.

СПОЖИВАЧ

Інтернет захоплює в полон

Психологи порівнюють комп'ютерну залежність з наркотичною

Сучасне життя неможливо уявити без Інтернету. Треба лише навчитися не зловживати ним та у всьому дотримуватись міри. Інакше це може призвести до замкнутості людини, а також стати причиною стресів та нервових перевантажень.

Світлана МАЖУРІНА | «Хрещатик»

СЬОГОДНІ комп'ютер настільки міцно увійшов у наше життя, що навіть важко уявити, як би ми без нього обходились. Звичайно, він має багато переваг. Та, як відомо, у медалі завжди існує дві сторони. Якщо, з одного боку, лептоп допомагає в роботі і навчанні, можна за ним скоротати годину-другу у соціальних мережах або за цікавою грою, з іншого — негативний вплив гаджетів на здоров'я людини недооцінювати не можна.

«Якщо людина звертається до соцмереж, щоб вирішити конкретні завдання у реальному житті, це

нормально. Наприклад, щоб отримати відомості про предмет чи подію, що його цікавить. Але якщо вона постійно «блюкає» там без будь-якої потреби, тобто просто вбиває час, то це шкодить їй. До того ж, у випадку, коли у людини відсутня можливість користування соцмережами викликає занепокоєння і дратівливість, тоді це вже свідчить про формування залежності», — розповів

«Хрещатику» науковий керівник Центру терапії залежностей «АТОС» — доктор медичних наук професор Юрій Пакін.

Чим зумовлена така залежність від соціальних мереж? Пан Пакін пояснює, що у віртуальному просторі спілкуватися легше, ніж у реальному житті.

«Тут можна демонструвати свої позитивні якості і приховувати менш привабливі. Окрім того, спілкування у віртуальному світі дає можливість відчути себе більш значущим. І це особливо подобається тим людям, для яких реальне

спілкування дається важко», — каже він та наголошує, що разом з тим у таких людей виникає багато психологічних проблем. Адже інтерактивне спілкування не може повноцінно замінити реальне. А це в результаті призводить до зменшення комунікабельності в реальному житті і до більшої замкнутості.

«Людина, яка все більше часу витрачає на соцмережі, стає менш активною, менш співчутливою в реальному житті. Особливо це відчувається в сім'ї — людина фізично перебуває вдома і в той же час психологічно живе в інтерактивному світі. Як наслідок — її мало цікавить спілкування зі своїми близькими людьми», — розповідає лікар.

До того ж, він наголошує на тому, що надмірне спілкування в інтерактивному світі, як правило, супроводжується емоційним навантаженням і призводить до психологічної перевтоми. А виснаження емоційної сфери, у свою чергу, — до депресії.

Серед користувачів соцмереж є люди, які ховаються під вигаданими іменами та переслідують погані цілі

фото Бориса КОРПУСЕНКА

За його словами, при постійному віртуальному спілкуванні нервова система звикає до отримання великих обсягів інформації та емоційних імпульсів і в подальшому, якщо така можливість відсутня, вона відчуває інформаційний та емоційний голод. Це нагадує потребу наркомана у наркотиках. А якщо людина захоплюється комп'ютерними іграми, то

гострі відчуття також стають подібними до наркотичних. Організм вимагає повторення цих

відчуттів, яких в реальному житті отримати не вдається. Так виникає залежність, подібна до наркотичної, яка потребує вже лікування.

«Не слід забувати, що серед користувачів соцмереж є люди, які ховаються під вигаданими іменами, надають про себе брехливу інформацію та можуть переслідувати недобрі цілі. І, за деякими оцінками, до 20-30 % учасників соціальних мереж стикалися з такими ситуаціями. В той же час надмірна довірливість при спілкуванні може призвести до різних неприємностей, а в деяких випадках навіть до здійснення суїциду», — звертає увагу лікар.

Наостанок медик радить: аби подолати віртуальну залежність, необхідно знайти можливість замінити інтересів, в першу чергу, у сфері спілкування. Якщо це не вдається, то допомога досвідченого психолога, як правило, виявляється достатньою для вирішення такої проблеми ■

За що ми платимо гроші у магазинах?

За держстандартом, обмежень на кількість льоду у заморожених продуктах немає

Маса льоду у заморожених продуктах повинна бути не меншою за 2 %, при цьому верхня межа — відсутня. Така неоднозначність призводить до зловживань з боку виробників та продавців. Кожен із нас хоча б раз опинявся у ситуації, коли доводилося купувати заморожені продукти. А після розморожування їхня вага зменшується на третину, а то й більше. Де шукати правду, дізнавався «Хрещатик».

Світлана МАЖУРІНА | «Хрещатик»

фото www.livejournal.com

НЕДОБРОСОВІСНІ виробники та продавці не втрачають нагоди заробити на покупцях. Один із таких нехитрих способів — за ціною продуктів збувати і значний шар льодової глазури разом з ними. Безумовно, певний її відсоток необхідний для процесу зберігання заморожених продуктів. Однак та кількість льоду, яку ми сьогодні бачимо в магазинах, — це занадто. Та як це не прикро, споживачі стають заручниками ситуації.

В.о. начальника Інспекції з питань захисту прав споживачів у м. Києві Андрій Котляров пояснив «Хрещатику», що, відповідно до Державних стандартів України (ДСТУ), маса глазури для заморожених продуктів (риба, овочі, м'ясо, м'ясо птиці, птиця, креветки) під час їх випускання з підприємства-виробника має бути не меншою, ніж 2 % від маси продуктів. При цьому зазначаючи, що глазур має бути у вигляді льодяної кірки, що рівномірно покриває поверхню

замороженого товару, але вона не повинна відставати під час легкого постукування.

Водночас верхня межа льодового покриття на заморожених товарах державними стандартами, на жаль, не встановлена. Але якщо ви купили, наприклад, кілограм риби, на упаковці якої вказана вага нетто (тобто вага самого товару без тари та упаковки), а після розморожування зникло 300-400 грамів, то можна сміливо йти в магазин і заявляти про свої пре-

тензії. А також звертатися зі скаргами, власне, і до самої Інспекції з питань захисту прав споживачів у Києві.

Разом із тим на сьогодні Кабмін не надав Держспоживінспекції України дозволу на проведення перевірок торгових мереж та виробників. Інспекції підприємств, установ та організацій, фізичних осіб-підприємців контролюючими органами впродовж січня-червня 2015 року дозволяються виключно з дозволу Кабінету Міністрів України або за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки.

Інша, широко розповсюджена ситуація обрахування киян, коли у супермаркетах на дно тари під м'ясо та м'ясні продукти кладуть поглинаючі серветки для зайвої ваги. А враховуючи сьогоднішні ціни на продукти харчування, мешканці столиці таким чином змушені викидати у смітник близько 10-12-ти грн з однієї покупки. На це у Інспекції з захисту прав споживачів зазначають, що покупець може звернутися до продавців супермаркету з проханням перефасувати такий товар. І йому у цьому не мають права відмовити. В іншому випадку він може залишити свою скаргу у «Книзі відгуків та пропозицій», яка є в обо-

корисний контакт

Інспекція з питань захисту прав споживачів у м. Києві

вул. Терьохіна, 8-а
тел. (044) 463-79-73,
463-70-33, 482-40-00

в'язковому порядку у кожному магазині.

За словами пана Котлярова, у разі встановлення фактів обмірювання, обважування, обрахування або інший обман покупця працівниками торгівлі це тягне за собою адміністративну відповідальність.

До того ж, споживач має право перевірити точність ваги відпущеного товару. Для цього контрольно-вимірювальні прилади повинні розміщуватися на видному і доступному для споживачів місці. А у випадку відмови споживачеві у задоволенні його потреб він має право звернутися до органів виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів.

Окрім того, вирушаючи до магазину за покупками (в інтересах самого споживача) уважно вивчити етикетку товару, який він має намір купити ■

Київрада заощадить на прибиранні мінімум 1,5 млн грн

■ **Зекономити при більших цінах дозволить відкритий тендер з обрання клінінгової компанії**

Останні 5-6 років Київрада на прибирання власної будівлі витратила з бюджету міста 8 млн грн. При цьому послуга купувалась в одного учасника. Зараз міська влада вирішила відійти від цієї корупційної практики. 5 лютого провели тендер з обрання нової клінінгової компанії. Надійшло п'ять пропозицій. Більшість пропонують нижчу вартість. На прибиранні вдасться заощадити мінімум 1,5 млн грн.

Igor СВАЧІЙ | «Хрещатик»

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

ВПЕРШЕ в історії компанію, яка прибиратиме будівлю Київради та господарські об'єкти поряд на Хрещатику, 36, обирають на відкритому конкурсі. Тендер відбувся 5 лютого. Члени тендерного комітету в присутності представників компаній-учасників розпакували пакети пропозицій. Їх надійшло п'ять. Кожен пакет — об'ємний конверт з великою кількістю документів: інформація про наявність технічних засобів для проведення робіт, про штат робітників та їх кваліфікацію, про субпідрядників, які будуть залучатися, про керівництво компанії тощо. Звісно, чи не найвагомішим критерієм відбору стане вартість послуг, яку пропонують учасники. В порядку надходження пропозиції наступні:

1. КП «Госпкомобслуговування» — 6 млн 902 тис. грн.
2. Компанія «Імпел Гріфін груп» — 6 млн 560 тис. грн.
3. ТОВ «Інвайт» — 6 млн 463 тис. грн.

4. ТОВ «Бієм» — 26 млн 128 тис. грн.

5. ТОВ «Поліал-Україна» — 3 млн 298 тис. грн.

Ціни вказані за рік обслуговування.

«Останні 5-6 років прибирання закуповувалось в одного учасника. Це було КП «Госкомобслуговування». З бюджету міста виділялось 8 млн грн на прибирання щорічно. Але ця послуга не унікальна. Ми дослідили відповідні аналоги на ринку і з'ясували, що прибирання може здійснюватися суттєво дешевше. Тому оголосили тендер на обрання клінінгової компанії. Згідно з законодавством, розмістили інформацію про конкурс у «Віснику державних закупівель» і на сайті Київської міської ради», — розповів голова тендерного комітету, керуючий справами Київради Андрій Гота. За його словами, компанії, що зголосилися до участі в тендері, потужні — штат 2-3 тисячі

працівників, і вони мають значний досвід з обслуговування великих об'єктів, державних установ тощо. «Хтось обслуговує «Нафтогаз України», хтось Мінпалив-енерго, райадміністрації і тому подібне. Але головне, що вони пропонують мінімум на 1,5 млн грн дешевше, ніж витрачалося на прибирання досі. Ми можемо суттєво зекономити, при тому що ціни зараз зросли. Уявіть, що таке було 8 млн грн кілька років тому при тодішньому курсі?», — каже Андрій Гота.

Керуючий справами припускає, що вибір, швидше за все, буде зроблено серед перших трьох пропозицій, оскільки і 3 млн грн і 26 млн грн видаються нереальними. Надто дешева пропозиція схожа на демпінг. Ну а колосальних 26 млн грн — просто космічна сума.

Директор компанії «Поліал-Україна» Павло Гончарук запевнив «Хрещатик», що їх пропозиція вартості послуг детально прорахована і реальна. «Наш досвід роботи — 8 років на цьому ринку. Серед наших клієнтів багато відомих брендів. Одним із перших об'єктів став завод «Славутич». Нині ж у базі клієнтів такі мережі, як «Еко», «Фуршет», «Рошен». Державні установи — такі, як, наприклад, Апеляційний суд та інші. Наш досвід роботи дав нам можливість запропонувати Київradі найкращу ціну», — сказав Павло Гончарук.

Зауважимо, що до послуг входить основне — це вологе прибирання 20 тис. кв. м будівлі, а також забезпечення миючими засобами, іншими витратними матеріалами. Задіяно в роботі приблизно 35-38 прибиральниць, 3 електрики, 5 сантехніків тощо.

Згідно з законом, тендерний комітет має прийняти рішення не пізніше, ніж за 20 днів. В Київradі обіцяють, що вивчать документи швидше. Після оголошення рішення є ще 10 днів на укладання договору з компанією-переможцем. Отже, через місяць наводити чистоту в приміщеннях Київської міської ради буде новий учасник. Або той самий, але за нижчою ціною ■

опитування

Продуктова паніка безпідставна

Минулого тижня у столичних магазинах було не проштовхнутись. На тлі стрімкого злету валюти покупці масово стали запасатися продуктами тривалого зберігання та побутовою хімією. Поліці магазинів порожніли на очах. Тож навіть у деяких закладах їхня адміністрація ввела для населення обмеження на купівлю товарів. Передусім це вигідно торговельним мережам, в результаті чого вони отримали надприбутки. Експерти переконують: жодних підстав для паніки немає. А про дефіцит продуктів й узагалі не може бути мови. Більше того, Україна є одним з найкрупніших експортерів продуктів харчування в Європі та зернових у світі. «Хрещатик» поцікавиться думкою киян, як вони реагували на продуктову паніку.

Світлана МАЖУРИНА, Олексій ІВАНОВ (фото) | «Хрещатик»

Людмила, літературний редактор: «Це було б смішно, якби не було все так

сумно. Не варто впадати в паніку та піддаватися ажіотажу. Наприклад, у мене вдома немає гречки, тож планую сьогодні зайти до магазину й купити. Але я не буду брати одразу 5 кілограмів, оскільки всього не можна накупити на ціле життя. Та й узагалі — треба розумно оцінити ситуацію. Зрозуміло, що країна перебуває у стані війни — і тому зараз усім тяжко. Але навіть найстрашніші війни колись закінчуються. І все буде добре. Принаймні, треба в це вірити».

Володимир, працівник театру: «Ситуація, коли громадяни масово пішли до магазинів скуповувати продукти — природна реакція на те, що зараз відбувається з цінами в країні. І справа не в тому, що люди бояться залишитися без продуктів, а, швидше за все, в іншому. Вони хотіли встигнути придбати той товар, який був завезений до торговельних мереж раніше. А отже — він був і дешевшим. Оскільки нові партії товарів вже продаються за новими, дорожчими цінами».

Валентина, фармацевт: «Це взагалі жакливо, що стільки людей піддалися продуктовій паніці. Адже для ажіотажу я не бачу підстав і, на мою думку, він створений штучно. А продуктовий дефіцит — це взагалі якась нісенітниця».

Зоя, професор: «Я вважаю продуктовий ажіотаж безглуздом. Адже Україна — це багата країна, у нас вирощується та виробляється багато продуктів. І нехай навіть не сподіваються наші російські вороги — ми голодувати не будемо! І ніхто нас не залякає».

Людмила, пенсіонерка: «Я не запасуюсь продуктами харчування. А навіщо? У магазинах все є. Наприклад, люди в супермаркетах скуповують цукор по 17 грн, а в центрі міста у гастрономі чоловік його купив по 11 грн. Народ панікує, а треба зібратися з силами. Наприклад, допомогти самотнім пенсіонерам чи бійцям АТО. До того ж, минулого тижня, коли багато хто панічно біг до магазину, я купила квітів, тюльпанів — і одразу настрій піднявся. І я від цього щаслива».

Олександр Охріменко, президент Українського аналітичного центру:

«Я на будь-яку паніку не реагую: ні на продуктову, ні на валютну. За нею треба спостерігати, але в жодному разі не піддаватися їй. Хоча торговельні мережі явно підтримали її за рахунок того, що ввели обмеження на продаж товарів. Продуктова паніка — це безглузддя. Та й дефіциту продуктів в Україні бути не може, оскільки у нас більша частина продуктів — вітчизняного виробництва».

Олексій Павленко, міністр аграрної політики та продовольства України:

«В Україні достатньо запасів основних груп продовольчих товарів, аби забезпечити попит. І ситуація перебуває під постійним контролем. Наприклад, наявні 5,2 млн тонн продовольчої пшениці за внутрішньої потреби 2,1 млн тонн. Запаси цукру перевищують потреби на 700 тис. тонн. Немає дефіциту гречки та інших круп. Ми аналізували загальну кількість: у нас достатньо продуктів харчування. Тому, на мій погляд, паніка пов'язана зі спекуляціями. В міністерстві відбулася зустріч з виробниками та представниками торговельних мереж. Деякі з них через ажіотажний попит просто не встигають пакувати товари та своєчасно викладати їх на полиці, інші — створюють штучний дефіцит. Щодо таких мереж ми готуємо звернення до Міністерства економічного розвитку та Антимонопольного комітету».

Історія моди

■ Киянка Марина Іванова збирає унікальну колекцію старовинного дамського одягу та аксесуарів

Історія моди — це історія культури, соціології та соціальної психології. Ніщо, напевне, не може розказати нам стільки про життя та побут наших предків, як одяг, який вони носили. Наряди — як ніщо інше — втілюють прагнення, пріоритети і смаки цілих поколінь. Киянки завжди одягалися вишукано та красиво. І доказом цього є колекція старовинного вбрання, де зібрані розкішні бальні та весільні сукні, накидки для відвідування опери, візитні туалети, прогулянкові костюми.

Олена КУЗЬМЕНКО | спеціально для «Хрещатика»

ДИЗАЙНЕР за освітою, киянка Марина Іванова почала збирати свою колекцію старовинного вбрання більш як 30 років тому. І на сьогодні це вже достойний музей, який представляє моду позаминулих століть.

Але, на превеликий жаль, хоч музей і зареєстрований, поки свого приміщення не має.

«У нас вже 120 костюмів. І приміщення в 300 метрів — це мінімум. Взагалі ми можемо зробити виставку і на півтори тисячі метрів. Адже хочеться, щоб все було красиво. До того ж, у нас велика колекція сумок — і срібні, і бісерні, і тканинні, і гобеленові, і з хутра. Старовинного взуття, парасольок», — розповіла пані Марина. Є серед експонатів і дитячі костюми, що саме по собі велика рідкість, адже хлопчики та дівчатка швидко зношували одяг.

Одним із дивовижних експонатів є вінчальна сукня «Зелене яблуко»

«Коли з'явилися дитячі костюми, хотілося, щоб біля них щось

стояло — велосипедики у вигляді конячок, наприклад, у мене є 1890 року качалочки, колясочки. А туди хочеться посадити медведика чи ляльку. І ми почали робити дитячі кімнати, де багато іграшок. Це завжди розчулює людей», — зазначила Марина Іванова.

Взагалі всі костюми представляються у комплекті. До суконь підбирають капелюшки чи парасольки, сумочки, взуття. І все це відповідно до стилю та віку вбрання.

Більше того, до кожної сукні колекціонерка робить манекени вручну, адже для старовинного одягу сучасні не підходять, тому що завеликі.

Як розповіла пані Марина, у минулому у жінок була талія від 42-х до 55-ти см, похилі плечі. «Ці дами були тендітні, невисокі. І зріст — 1 метр 55 сантиметрів. Самі високі — 165 см. А 170 см зросту — це вже вважалося за межею. Взуття також було маленького розміру — 32-33», підкреслила вона.

До слова, манекени з пап'є-маше були зроблені для усіх 120-ти костюмів, а це дуже велика робота, в якій допомагають художники і реставратори. Колективно винаходять багато різних речей для кращого вигляду манекенів та вбрання відповідно. «Хотілося, щоб манекени були з руками. А це дуже складно. Тому що костюми всі дуже вузькі, і одягти їх на пластикові руки неможливо. Одяг ламається, тріскається. І ми винайшли свій спосіб. Ми зробили руки м'якими, але в той же час вони з каркасом, на які можна одягнути рукавички. Вони можуть тримати парасольку чи сумочку, чи букетик, чи клітку з пташечкою, якщо це дитина. Ми багато чого винайшли самі».

Нині для пані Марини хобі стало вже професією. Але спочатку вона купувала старовинні костюми не для колекціонування, а для своїх студентів, яким викладала основи крою

Фото з особистого архіву Марини Іванової

Манекени з пап'є-маше були зроблені для усіх 120-ти костюмів

та шиття. На прикладах суконь 19 — початку 20 століття учні вдосконалювали свою майстерність, копіюючи ті чи інші елементи одягу. А по завершенні навчання проводили покази мод, родзинкою яких було вбрання минулих років. «Робили сторінку історії моди. Показували одну-дві сукні. І це людям дуже подобалося. Мене це так дивувало. Люди підходили, розглядали і перепитували, чи це справді 1900 року», — згадала пані Марина. За її словами, часто було, що до сукні не вистачало туфель, рукавичок чи капелюшка. І викладач ходила та розшукувала їх.

Але першими експонатами майбутньої колекції стали особисті речі бабусі Марини Іванової.

«У моєї бабусі було своє ательє. Вона була чудовою кравчиною. І у неї збереглися сукні моєї прабабусі. Наприклад, блакитна, з хутром, з двома видами мережива, розшита бісером, білими перлами. Є накидка, називається «гілки папороті», вона в ідеальному стані. І це тому, що моя бабуся була розумною жінкою і не викинула речі та не перешила», — розповіла дизайнерка і до-

В музеї є навіть сумка Єви Браун

Дизайнер за освітою, киянка Марина Іванова почала збирати свою колекцію старовинного вбрання більш як 30 років тому

дала, що сама, будучи ще підлітком, вчинила кілька дурниць. Скажімо, від старих суконь відрізала мереживо і робила з них манжети до шкільної форми. А з деяких речей, як-от з білої блузи, привезеної з Америки 1900 року, шила одяг для ляльки.

З часом колекція поповнювалась. Деякі речі купувалися на Сінному ринку, деякі дарували друзі та знайомі. Жінка пригадала випадок, коли у подружки померла 98-річна тітка і залишила цілий гараж з різними речами. Багато вони тоді просто спалили. «Але два капелюшки мені було шкода викинути. Один ми занесли в театр. А інший, в гіршому стані, я повісила просто вдома на цвях на стіну. Потім прийшла моя подружка і подарувала срібну сумочку до цього капелюшка. І я її також повісила», — розповіла колекціонерка.

Нині ж в колекції є дамський одяг та аксесуари і 1780 року, і 1800 року. В цілому представлена мода до 1940-х років. І кожен експонат, звичайно, має свою унікальну історію. Наприклад, в музеї є навіть сумка Єви Браун. Її подарувала одна журналістка, батько якої брав участь у взятті рейхстагу. «Вони зайшли до кімнати Єви Браун і він взяв її плащ і кілька сумок. Це були такі військові трофеї. Сумка була майже новою, але пізніше її трохи зносили. Та вона збереглася».

Ще є сумка графині Олександри Браницької. «Тітка моєї сусідки працювала у неї. Графиня дарувала ці сумки своїм слугам. Кілька сумок було здано в антикваріат. А одну не взяли. Коли я вже роздивлялась її, то на застіжці помітила назву фірми. Згодом знайшла в каталозі. Це була англійська фірма, яка випускала оксамитові сумки, з тисненням у вигляді гілочки. Дуже красиво», — розповіла Марина Іванова.

А актриса Людмила Артем'єва подарувала колекціонерці весільну сукню 1890 року і маленьке дитяче пальто 1880 року для дівчинки років 5-6-ти. Це речі, які збереглися в її родині.

Одним із дивовижних експонатів є вінчальна сукня «Зелене яблуко» 1870 року.

«Для нас дивно, що вона зеленого кольору. Але в той час були модні всі відтінки зеленого, які говорили про благополуччя. Не завжди білі були в моді», — пояснила дизайнер.

Кожен експонат, звичайно, має свою унікальну історію

Про свій музей пані Марина може розповідати довго й цікаво. Вона стверджує, що наші прабабусі сліdkували за світовою модою і намагалися одягатися, як європейки.

Вони купували журнали того часу, цілі набори для пошиття суконь, замовляли модисткам модні на той час фасони суконь. Але додавали і свою родзинку. «Дома займалися рукоділлям. Вишивали і бісером, і ниткою. І ці елементи додавали до одягу. У костюмах багато вишивки. Навіть якщо це 20-ті роки минулого століття. Є оксамитові накидки, розшиті трояндами. Тобто стиль французький, але вишивка українська», — розповіла пані Марина.

За її словами, киянки були ще ті модниці.

«У нас було чимало багатих людей. І чоловіки хотіли порадувати своїх жінок. Багато хто навіть банкрутував, адже вважалося, як виглядає жінка — такий стан її чоловіка. Тому багато жінок займалися тим, що вранці приводили себе в порядок, а потім йшли до капелюшниць, кравчині, ювеліра, щоб замовити новий комплект до балу. А ввечері — в оперу, на звану вечерю», — зазначила колекціонерка. Вона додала, що в столиці існувала світська мода. І наші прабабусі та бабусі намагалися одягатися, як французькі та англійські модниці.

«І цією виставкою мені хочеться показати, що Україна давно вже Європа», — резюмувала Марина Іванова ■

Нині ж в колекції є дамський одяг та аксесуари і 1780 року, і 1800 року

АФІША

кінопрем'єри

«Неочікуваний бізнес»

Країна: США
Студія: 20th Century Fox
Режисер: Кен Скотт
В ролях: Дейв Франко, Джеймс Марсден, Сіенна Міллер
Тривалість: 90 хв.

Працьовитий власник малого бізнесу Деніел разом з двома колегами відправляється у Європу, щоб укласти найважливішу угоду в їхньому житті. Але звичайне ділове відрядження раптом обертається в неймовірну пригоду. Заради успіху вони готові на все, навіть на гучні вечірки і справжню битву з завзятими суперниками.

В кінотеатрах «Україна», «Сінема-Сіті Київ», мережах кінотеатрів «Баттерфляй» і «Одеса кіно»

«Зільс-Марія»

Країна: Франція, Німеччина, Швейцарія
Студія: Pallas Film
Режисер: Олів'є Ассайас
В ролях: Жюльєт Бінош, Крістен Стюарт, Хлоя Грейс Морец
Тривалість: 124 хв.

У 18 років Марія Ендерс блискуче дебютувала в пісї «Змія Малою», виконавши роль молодшої дівчини Сінгрід, яка довела до самогубства закохану в неї жінку Олену. Вже зрілій актрисі пропонують зіграти у цій пісї знову, цього разу Олену. Її напарницею запросили юну і зарозумілу Джо-Енн Елліс. Контракт підписаний, проте через деякий час Марія починає сумніватися, що цей проект закінчиться для неї добре.

В кінотеатрах «Київ», «Сінема-Сіті Київ»

«Царство краси»

Країна: Канада
Студія: Cinemaginaire Inc.
Режисер: Дені Аркан
В ролях: Ерік Брунео, Мелані Тьєррі, Мелані Меркоскі
Тривалість: 102 хв.

Молодий і перспективний архітектор Люк одружений на Стефані, у них спокійні, розмірені відносини і сімейна ідилія. Одного разу на симпозіумі в Торонто Люк зустрічає чарівну дівчину, з якою він зраджує дружину. Доля зводить їх знову, і чоловікові доведеться шукати вихід з непростого любовного трикутника.

В кінотеатрах «Київ», «Сінема-Сіті Київ»

театральна афіша на 5 – 11 березня

Ведуча рубрики **Марія БЕЛЯЄВА**
kreschatic_culture@ukr.net

ТЕАТР РОСІЙСЬКОЇ ДРАМИ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Адреса: вул. Б. Хмельницького, 5
Тел: (044) 234-42-23,
www.rusdram.com.ua

5 березня (чт.) – 19.00 «Олександр Вертинський. Бал Господень...», моноспектакль, 1 год. 25 хв., сцена під дахом

5 березня (чт.) – 20.00 «Жирна свиня», Ніл ЛаБут, 1 год. 35 хв., нова сцена
6 березня (пт.) – 19.00 прем'єра «Ризик (Коханці і злодії)», фарс у подвійному ключі, Едуардо де Філіппо, Даріо Фо, 1 год. 50 хв.
7 березня (сб.) – 12.00 «Заповіт цнотливого баболоуба», комедія, Анатолій Крим, 2 год. 20 хв.
7 березня (сб.) – 13.00 прем'єра «Дрібниці життя», трагікомедія, за оповіданнями А. Чехова, нова сцена
7 березня (сб.) – 18.00 «Останнє кохання», мелодрама, Валерій Мухарямов, 2 год. 15 хв., нова сцена
7 березня (сб.) – 19.00 «Бабине літо», лірична комедія, Айвон Менчелл, 2 год. 40 хв.
7 березня (сб.) – 20.00 «Edith Piaf: життя в рожевому світлі», О. Гаврилюк, 1 год. 10 хв., сцена під дахом
8 березня (нд.) – 12.00 «Занадто щасливий батько», комедія, Рей Куні, 2 год. 20 хв.
8 березня (нд.) – 18.00 «Жінка і чиновник», комедія, Альдо Ніколаї, 1 год. 30 хв., нова сцена
8 березня (нд.) – 19.00 «Любовне божевілья», музична вистава, Жан Франсуа Рен'яр, 1 год. 50 хв.
8 березня (нд.) – 20.00 прем'єра «Варшавська мелодія», лірична драма, Леонід Зорін, сцена під дахом
9 березня (пн.) – 19.00 «Усюди один...», сценічна композиція М. Резніковича, 1 год. 20 хв.
10 березня (вт.) – 19.00 «Вишневий сад», комедія, Антон Чехов, 2 год. 35 хв.
10 березня (вт.) – 20.00 прем'єра «Над прірвою в...» (Norway. Today), Ігор Бауершима, 1 год. 20 хв., сцена під дахом

11 березня (ср.) – 19.00 «Бабине літо», лірична комедія, Айвон Менчелл, 2 год. 40 хв.
11 березня (ср.) – 20.00 прем'єра «Жінка колишніх часів», драма, Роланд Шіммельпфеннінг, 1 год. 20 хв., нова сцена

ТЕАТР ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Адреса: пл. Івана Франка, 3
Тел: (044) 279-59-21, 279-71-01,
www.ft.org.ua

6 березня (пт.) – 19.00 «Жона є жона», вистава за оповіданнями Антона Чехова
7 березня (сб.) – 19.00 «Така її доля...», інсценізація Станіслава Мойсеева за поезією Тараса Шевченка
8 березня (нд.) – 19.00 «Назар Стодоля», лицарська балада, Тарас Шевченко
10 березня (вт.) – 19.00 «Маленькі подружні злочини», психологічний детектив, Ерік-Емманюель Шмітт
10 березня (вт.) – 19.00 «Я – спадкоємець», комедія, Едуардо де Філіппо
11 березня (ср.) – 19.00 «Шельменко-денщик», комедія, Григорій Квітка-Основ'яненко
11 березня (ср.) – 19.00 «Скляний звіринець», Теннессі Вільямс

ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ НА ЛІВОМУ БЕРЕЗІ
Адреса: Броварський просп., 25
Тел: (044) 517-89-80,
www.drama-comedy.kiev.ua

5 березня (чт.) – 19.00 «Брешемо чисту правду», Х. Бергер, 2 год. 30 хв.
6 березня (пт.) – 19.00 «Черга», О. Мардань, 2 год. 50 хв.
7 березня (сб.) – 19.00 «Двоє на гойдалках», В. Пібсон, 2 год. 5 хв., мала сцена
7 березня (сб.) – 19.00 «Корсиканка», історичний анекдот, І. Губач, 2 год. 15 хв.
8 березня (нд.) – 19.00 прем'єра «Жіноча логіка», комедія, Анатолій Крим, 2 год.

10 березня (вт.) – 19.00 «Граємо Чонкіна», за романом-анекдотом В. Войновича, 3 год.
11 березня (ср.) – 19.00 «Веселощі сердечні, або Кепка з карасями», інсценізація Д. Бо-

гомазова за збіркою розповідей «Чистий Дор» Юрія Ковалю, 1 год. 30 хв.

ТЕАТР НА ПОДОЛІ
Адреса: Андріївський узвіз, 20-6 (театральна гостьова), В. Васильківська, 103 (Палац «Україна») **Тел:** (044) 33-222-17,
www.theatreonpodol.com

5 березня (чт.) – 19.00 «Дзеркало Сен-Жермена», комедія, Борис Акунін, малий зал Палацу «Україна»
5 березня (чт.) – 19.00 «Що я бачив уві сні...» сценічна розповідь, Лев Толстой, 1 год. 40 хв., театральна гостьова
6 березня (пт.) – 19.00 «Нотатки молодого лікаря», скорботний лист (історія хвороби), Михайло Булгаков, 2 год., театральна гостьова
6 березня (пт.) – 19.00 «Трактирниця», комедія, Карл Гольдони, 2 год., малий зал Палацу «Україна»
7 березня (сб.) – 19.00 «Ніч на двох», лірична комедія, 1 год. 40 хв., театральна гостьова
7 березня (сб.) – 19.00 «Минулого літа в Чулимську», драма Олександра Вампілова, малий зал Палацу «Україна»
8 березня (нд.) – 19.00 «Фараони», комедія-фарс, 2 год. 15 хв., малий зал Палацу «Україна»
8 березня (нд.) – 19.00 «Люксембурзький сад», фантазія-шансон, 1 год. 10 хв., театральна гостьова

10 березня (вт.) – 19.00 «Льовушка», розповідь про єврейське щастя, 1 год. 40 хв., театральна гостьова
11 березня (ср.) – 19.00 «Звідки беруться діти», лірична комедія, 2 год. 30 хв., малий зал Палацу «Україна»

ТЕАТР НА ЛИПКАХ
Адреса: вул. Липська, 15/17
Тел: (044) 253-62-19, www.tuz.kiev.ua

6 березня (пт.) – 19.00 «Чарівні сабінянки», дуже несерйозна комедія, Л. Андреев, 2 год.

дитяча афіша

ЦИРК
Адреса: пл. Перемоги, 2
Тел: (044)486-39-27, www.circus.kiev.ua

6 березня (пт.) – 18.00, 7 березня (сб.), 8 березня (нд.) – 12.00, 16.00, 9 березня (пн.) – 16.00 «Цирк нашого дитинства», дітям до 4-х років вхід безкоштовно без надання вільного місця

ТЕАТР НА ЛИПКАХ
Адреса: вул. Липська, 15/17
Тел: (044) 253-62-19, www.tuz.kiev.ua

5 березня (чт.) – 12.00 «Чарівна Пеппі», музична вистава, Астрід Ліндгрєн, 1 год. 40 хв., для дітей від 7-ми років
6 березня (пт.) – 13.00 «Король Дроздобород», музична вистава, Гейнц Чеховські, 1 год. 50 хв., для дітей від 7-ми років
7 березня (сб.) – 11.00 «Ти особливий», му-

зична казка, О. Несміян, 1 год., для дітей від 5-ти років, мала сцена
7 березня (сб.) – 12.00 «Казкові мандри», музична казка, Г. Х. Андерсен, 1 год. 40 хв., для дітей від 7-ми років

ТЕАТР ОПЕРИ І БАЛЕТУ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА
Адреса: вул. Межигірська, 2
Тел: (044) 425-42-80,
www.musictheatre.kiev.ua

5 березня (чт.) – 19.00 «Шахерезада», хореографічна драма на музику М. Римського-Корсакова, «Шопеніана», хореографічна композиція на музику Ф. Шопена
7 березня (сб.) – 12.00 «Історія Кая та Герди», романтична опера для дітей на 2 дії, С. Баневич, 1 год. 50 хв.
8 березня (нд.) – 12.00 прем'єра «Лялька. Нова історія Коппелії», балет, Лео Деліб

11 березня (ср.) – 19.00 «Карміна Бурана», сценічна кантата, К. Орфф

ТЕАТР ЛЯЛЬОК
Адреса: вул. Грушевського, 1-а
Тел: (044) 278-58-08,
www.akadempuppet.kiev.ua

5 березня (чт.) – 19.00 «Золотий ключик», О. Толстой, 65 хв., для дітей від 3-х років
7 березня (сб.) – 11.00 «Таємничий гіпопотам», В. Лівшиць, І. Кичанова, 30 хв., для дітей від 3-х років
7 березня (сб.) – 13.00 «Солом'яний бичок», С. Ципін, 45 хв., для дітей від 3-х років
7 березня (сб.) – 15.00 «Попелюшка», Є. Шварц, 50 хв., для дітей від 4-х років
7 березня (сб.) – 17.00 «Чарівна лампа Аладдіна», Н. Гернет, 60 хв., для дітей від 4-х років
8 березня (нд.) – 11.00 «Наш веселий ко-

7 березня (сб.), 8 березня (нд.) – 18.00 «Обережно – жінки», мелодраматична комедія, А. Курейчик, 2 год. 30 хв., мала сцена
10 березня (вт.) – 16.00 «Сон», колаж Віктора Гирича за твором Т. Шевченка, 2 год.

ТЕАТР ОПЕРЕТИ
Адреса: Червоноармійська, 53/3
Тел: (044) 287-62-57,
www.operetta.com.ua

5 березня (чт.) – 19.00 «Фіалка Монмартру», оперета, І. Кальман
6 березня (пт.) – 19.00 «За двома зайцями», оперета, В. Ільїн, В. Лукашов
7 березня (сб.) – 19.00 «Тобі, коханій», святковий концерт

ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ УКРАЇНИ
Адреса: вул. Володимирська, 50
Тел: (044) 455-90-87, www.opera.com.ua

5 березня (чт.) – 19.00 «Кармен-сюїта», балет на 1 дію, Ж. Бізе – Р. Шедрін, «Шахерезада», балет на 1 дію, М. Римський-Корсаков
6 березня (пт.) – 19.00 «Лускунчик», балет на 2 дії, П. Чайковський
7 березня (сб.) – 19.00 прем'єра «Запорожець за Дунаєм», опера на 2 дії, С. Гулак-Артемовський
8 березня (нд.) – 19.00 Гала-концерт до Міжнародного жіночого дня
10 березня (вт.) – 19.00 «Лілея», балет на 2 дії, К. Данькевич
11 березня (ср.) – 19.00 «Наталка Полтавка», сповнена гумору, танців та фольклору історія кохання на 2 дії, М. Лисенко

ТЕАТР «КОЛЕСО»
Адреса: Андріївський узвіз, 8
Тел: (044) 425-04-22,
www.teatr-koleso.kiev.ua

5 березня (чт.), 6 березня (пт.) – 19.00 «Уявний хворий», комедія на 2 дії, Жан-Батист Мольєр
7 березня (сб.), 8 березня (нд.), 9 березня (пн.) – 19.00 «Генерали у спідницях», французька комедія на 2 дії, тільки для дорослих, Жан Ануй
8 березня (нд.) – 15.00 «У Києві на Подолі... або «Где ві сохніте бєльйо?», міська байка з піснями, танцями і цимісом за мотивами водевілю М. Янчука «По ярмарку»
11 березня (ср.) – 19.00 «Фатальний флірт, або Забавки», Артур Шніцлер, камінна зала

лобок», Г. Усач, 40 хв., для дітей від 3-х років
8 березня (нд.) – 13.00 «Марійка і ведмідь», В. Швембергер, 40 хв., для дітей від 3-х років
8 березня (нд.) – 15.00 «Кіт у чоботях», Ю. Сікало за Ш. Перро, 45 хв., для дітей від 3-х років
8 березня (нд.) – 17.00 «Нові пригоди Піфа», Є. Жуковська, М. Астрахан, 45 хв., для дітей від 3-х років
11 березня (ср.) – 12.00 «Троє поросят», Г. Усач, С. Єфремов, 45 хв., для дітей від 3-х років

адреси кінотеатрів

«Київ», вул. В. Васильківська, 19, тел.: (044) 234-73-81, 234-33-80, www.kievkino.com.ua
«Україна», вул. Городецького, 5, тел.: (044) 279-67-50, 279-82-32, www.kino-ukraine.com.ua
«Сінема-Сіті Київ», ТРЦ «Оушен плаза», вул. Горького, 176,

тел.: (044) 230-72-30, www.cinemaciti.kiev.ua
Мережа кінотеатрів «Баттерфляй», www.kino-butterfly.com.ua:
«Більшовик», вул. Гетьмана, 6, тел.: (044) 200-90-10
«Ультрамарин», вул. Урицького, 1-а, тел.: (044) 206-03-62, 206-03-70

«DeLuxe», вул. Горького, 50, тел.: (044) 206-13-22, 206-13-24
Мережа кінотеатрів «Одеса кіно», www.kinoodessa.com:
ТЦ «Україна», просп. Перемоги, 3, тел.: (044) 496-15-11, 496-15-51
ТЦ «Квадрат», бульв. Перова, 36, тел.: (044) 538-17-70, 538-17-71

Рідкісні — не означає не важливі

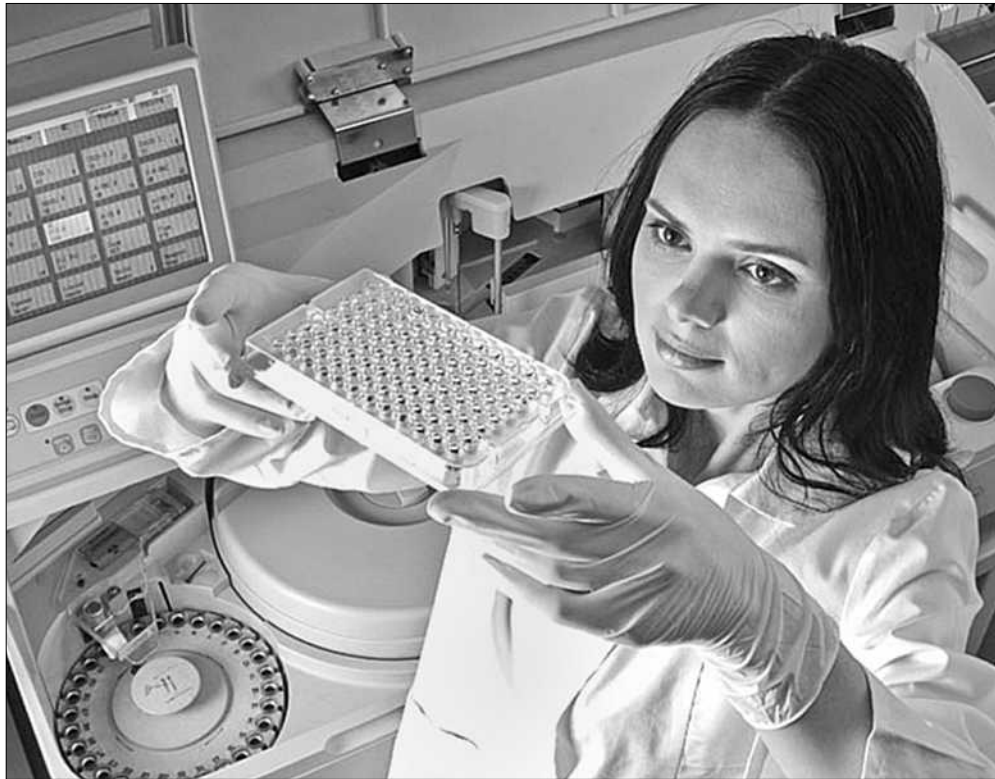
■ 28 лютого в світі відзначили Міжнародний день рідкісних захворювань

Кожного року в останній день лютого світова спільнота згадує про тих, хто став жертвою рідкісного захворювання. Доля цих людей справді важка. Рідкісні захворювання дуже часто не діагностуються. Більшість лікарів, особливо в бідних країнах, просто не знають про ці захворювання або ж не мають технічної змоги визначити рідкісне захворювання. Навіть якщо рідкісне захворювання діагностували, його лікування може бути не по кишені більшості людей на планеті. І навіть у випадку, якщо пацієнту пощастило і він знайшов кошти на лікування, більшість рідкісних захворювань неможливо лікувати. Життя людини із цим діагнозом переповнене випробуваннями та стражданнями. Цей факт змушує ще більше захоплюватись силою духу тих людей, які мають сміливість жити з цією проблемою, говорити про неї відкрито та ще сильніше любити життя.

Олекса ЧЕРЕВАТИЙ
спеціально для «Хрещатика»

Що ж таке «рідкісне захворювання»?

Рідкісне захворювання, або «орфанне захворювання» — це будь-яке захворювання, яке зачіпає відносно невеликий відсоток населення. В різних країнах цей відсоток різниться. Це накладає свої особливості на лікування та профілактику таких

захворювань. В країнах Європейського Союзу рідкісним визначається захворювання, яке зустрічається у однієї людини на 2 000 населення. Цей показник діє і для України. В США ця цифра у 100 разів більша: 1 випадок на 200 000 населення.

Науковці на сьогодні виявили від 6 000 до 8 000 рідкісних захворювань, але цифри невиявлених захворювань набагато більші. Основною проблемою є те, що більшість країн світу просто не має технічних та технологічних можливостей діагностувати нові невідомі випадки захворювань. Це призводить до того, що люди просто не знають про свій небезпечний недуг, зазначають фахівці ВООЗ.

Дуже часто лікарі ставлять неправильний діагноз, списуючи симптоми рідкісного захворювання на загальновідомі хво-

роби. Ситуацію ускладнює й те, що симптоми рідкісного захворювання значно відрізняються один від одного. Незважаючи на те, що захворювання називаються рідкісними, загальна кількість людей, які хворіють на них, може сягати мільйонів. Так, лише у Великобританії налічується 3,5 мільйона пацієнтів з орфаними хворобами. В Європейському Союзі їхня кількість сягає 30-ти мільйонів.

Причини захворювання

Науковці до цього часу не мають однозначної відповіді на питання причин розвитку рідкісних захворювань. Вважається, що близько 80 % таких захворювань мають генетичне походження. Однак серед факторів ризику розвитку орфанного захворювання називаються екологічні умови життя, погані звички, стрес, бідність. Дуже часто рідкісні захворювання мають хронічний характер і є невилковними. Найбільшою групою ризику розвитку цього типу захворювань є діти. Вони складають до 75 % жертв рідкісних захворювань. Майже третина дітей через ці хвороби не доживає до 5-ти років.

Як свідчать фахівці ВООЗ, прикладом генетичного рідкісного захворювання є синдром Елерса-Данлоса або синдром гіпереластичної шкіри. Сама назва добре характеризує симптоми та протікання хвороби. Висока схильність до травм, розтягувань та вивихів суглобів, плоскостопість, вразливість до пошкоджень шкіри, остеопороз у ранньому віці, проблеми із серцем. Серйозним ускладненням є хронічні болісні відчуття, які супроводжують людину впродовж усього життя.

Причинами розвитку синдрому вважаються спадкові порушення в процесі синтезу колагену. Лікування не існує. Це захворювання вражає в середньому одну людину на 10 000 — 15 000 населення. Часто лікарі ставлять помилковий діагноз, плутаючи симптоми із розвитком остеопорозу або ж просто не діагностують захворювання ■

новини медицини

Цього року на оздоровлення дітей пільгових категорій передбачено 23 млн грн

Незважаючи на складну економічну ситуацію, цьогоріч столична влада передбачила у бюджеті Києва кошти на оздоровлення дітей пільгових категорій. Про це повідомила заступник голови КМДА з гуманітарних питань Ганна Старостенко під час «прямої лінії» Контактного центру міста Києва.

«На оздоровлення дітей пільгових категорій цього року в бюджеті закладено 23 мільйони гривень. За рахунок цих коштів ми плануємо забезпечити відпочинком близько 160 тис. дітей. Зараз готується відповідне розпорядження КМДА», — розповіла Ганна Старостенко та додала, що найближчим часом буде проведено тендер та визначено табори і будинки відпочинку, куди будуть направлені діти.

В Голосіїві відбулось засідання медичної ради

Нещодавно у КНП «Центр первинної медико-санітарної допомоги № 2» Голосіївського району столиці (вул. Голосіївська, 53) відбулось засідання медичної ради за підсумками діяльності центру у 2014 році.

У засіданні медичної ради КНП «Центр первинної медико-санітарної допомоги № 2» Голосіїва взяли участь: перший заступник голови Голосіївської РДА Крилюк А. Т., заступник начальника управління охорони здоров'я Голосіївської РДА Фещенко Ю. В., директор КНП «ЦПМСД № 2» Голосіївського району м. Києва Лось Г. М., заступники директора, завідувачі амбулаторіями, старші медичні сестри, лікарі.

На засіданні медичної ради підведено підсумки, обговорено досягнення та проблемні питання, визначено стратегічні напрямки роботи та плани на 2015 рік.

У Дніпровському районі можна зробити дитячу ехокардіографію серця

За ініціативою Управління охорони здоров'я Дніпровської райдержадміністрації, на виконання районної програми «Серце району», в приміщенні КНП «Консультативно-діагностичний центр Дніпровського району м. Києва» за адресою: вул. Луначарського, 5 (каб. № 101) розпочато прийом дітей спеціалістами ДУ НІСЦХ ім. М. М. Амосова з проведенням ехокардіографії.

Прийом здійснюється у першу та третю середу з 12.00 до 14.00 за направленням дитячого лікаря-кардіолога.

Довідки за телефоном: 550-02-63

Для школярів провели тренінг по наданню першої медичної допомоги

У Палаці дітей та юнацтва було проведено тренінг з першої медичної допомоги для учнів Печерського району. Школярі були в захваті від злагодженої роботи інструкторів, а особливо від практичної частини тренінгу. Учні відпрацювали прийоми реанімації на навчальному манекені-тренажері. Було продемонстровано, як надавати першу допомогу при різних видах поранення, кровотечах, опіках, а також як накладати пов'язки з використанням стандартних та підручних засобів.

Сьогоднішня непроста ситуація в Україні змушує наше суспільство до бездоганного рівня знань та навичок з надання першої медичної допомоги. Педагоги та школярі подякували Печерській РДА, районному управлінню освіти та Печерському товариству Червоного Хреста за проведений захід.

історія однієї жінки

Ілана Жаклін, пацієнтка з синдромом Елерса — Данлоса: «Може і рідкісна, але я до сих пір залишаюсь собою»

«Коли я була підлітком, у мене почалися напади болю в спині та шиї. Майже десять років я чула від близьких про те, що я «надто молода для болю в шиї та спині», що це все тільки «в мій голові», поки мені не стало справді страшно від того, що лікарі подумують про мене, якщо я звернусь по допомогу.

Але все ж таки я вирішила, що досить терпіти, і відкрилася моєму сімейному лікарю. Ми почали з фізіотерапевта, він порадив мені пройти МРТ. Після дослідження мені було поставлено відразу три діагнози: остеохондроз, артрит хребта та пошкодження з'єднувального нерву. Через кілька місяців я усвідомила, що мої стегна та коліна постійно болять. Мій лікар направив мене до ревматолога. У мене виявили відразу чотири синдроми, один з яких пояснював всі інші. Це був синдром Елерса — Данлоса. Це пояснювало, чому я завжди була такою гнучкою, та причини мого постійного болю. Це також пояснювало, чому навіть після лікування та тера-

пії мені не ставало краще. Я сприйняла той факт, що тепер мені вже ніколи не буде краще, але це не зупинило мене від активного життя, та не завадило мені стати матір'ю трьох дітей. Лікарі зараз шукають у моєї старшої дитини ознаки синдрому Елерса — Данлоса. Це велике полегшення — знати, що саме мучить вас, знати, що це не тільки у вашій голові. Це знання відкриває двері до іншої терапії та спеціальних вправ, якими я можу підтримувати власне здоров'я. Я планую бути поруч із моїми дітьми під час всіх найважливіших подій у їхньому житті. Я маю рідкісне захворювання, але це все ж таки я. І найголовніше: я все ще мати, навіть в дні, коли я менш активна за інших. Це я маю синдром Елерса — Данлоса, але я не належу йому.

Не бійтеся шукати допомоги, розмовляти з лікарем. Якщо він вам не підходить, знайдіть іншого. Це не причина жити в болі та страху того, що люди подумують або скажуть. Піклуйтеся про себе, бо ви цього варті».

Кілька слів про дотримання посту

САМЕ відповідальність за прийняте рішення — дотримуватися посту — складає цінність цього християнського подвигу. Легко сказати: «Мені духівник благословив послаблювати піст» і таким чином відповідальність перекласти на іншу людину. Так просто і зовсім, здається, чесно можна намагатися виправдати своє недостатнє бажання хоч щось перетерпіти для спасіння. Господь готовий дати нам нагороду

за стриманість, Його слово незмінне й непорушне, але частіше ми претендуємо на цю нагороду без належного сприяння з нашого боку, не заслуживши її.

І ще одне важливо знати тим, хто хоче постувати: в усіх наших справах слід уникати нерозумної безрозсудності, намагатися досягти відразу чогось великого, не будучи готовим навіть до найменшого. Хтось, прочитавши в описі життя святого приклад три-

Хто буде сумніватися в милості Божій? Хто заперечить слова, сказані старозавітним пророком Валаамом, в яких висловлена незмінність Божих обітниць: «Бог не людина, щоб Йому говорити неправду, і не син людський, щоб Йому змінюватися. Чи Він скаже і не зробить? Буде говорити і не виконає?». Так само й не можемо заперечити, що піст, зразок якого Сам Господь показав нам, готуючись до Свого земного служіння,— Божові угодна справа, яка приносить користь душі і є нетлінним скарбом, якого не може позбавити нас ворог.

Архімандрит ЛАВРЕНТІЙ (Живчик) | спеціально для «Хрещатика»

валого утримання від їжі, сам намагається поступати так і в результаті шкодить своєму здоров'ю через надмірне виснаження тіла без підготовки, а також душі через те, що відкриває можливість духу гордині вселити думку, що став рівним тому подвижнику, якого намагався наслідувати. Відомий вчитель покаяння преподобний Єфрем Сірин про таких сказав: «До крайнощів збільшений піст і надмірне насичення їжею варті осуду, тому що і понад силу утримання від чогось, і наповнення себе їжею однаково погані. Одне робить подвижника безсилим і зовсім нездатним до діяльності, а інше надмірно збуджує плотські пристрасті та зводить сильну боротьбу в душі». Піст не для того встановлений, щоб християнин шкодив своєму здоров'ю, а щоб мати сильну допомогу в боротьбі з пристрастями. Утримання від деяких видів їжі, що дають надмір сили тілесної,— це засіб, щоб перемогти «себе улюбленого» і зробити своє

життя спрямованим до однієї мети нашого церковного життя — до Христа, як сказав один сучасний пастир.

Але може здатися, що оскільки утримання від скоромного є тільки другорядним засобом, то й зовсім необов'язково на час посту відмовляти собі в насолоді з'їсти щось смачненьке. Ось у цьому і криється наше нерозуміння суті стримання: вважаємо, що, замінивши м'ясо і молоко на їх аналоги рослинного походження (благотворних продуктів зараз виробляють дуже багато), виконаємо заповідь посту і разом з цим продовжуємо насолоджуватися смаком того ж м'яса, хоч не їмо його як такого. Мабуть, більш виправданий той, хто в піст їстиме скоромне з тим лише, щоб підтримати тілесні сили для життя, аніж той нерозумний, що понад міру вживатиме пісню їжу, у цьому отримуючи чуттєву насолоду.

Разом з тим часто саме життя правила дотримання тілесного посту коректує. Не можна ви-

магати строгого дотримання посту від того, хто за станом здоров'я повинен вживати щось із скоромного. Але совість кожного, як голос Божий в душі людини, кожному підкаже, де ми поступаємо вимушено, а де надаємо поле дії нашому лукавству. Не можна вибудувати якусь схему, яка підійде всім і кожному, бо християнство не схема чи алгоритм, який не можна змінювати, а саме життя.

Піст часто називають «весною духовною», тобто часом відродження душі, наближенням людини до Бога. Щоб нам пережити цей блаженний стан, потрібно закарбувати в пам'яті слова преподобного Льва Оптинського: «Стримання не в тому суть і сила, щоб їжі не споживати, але щоб зникло в серці всіляке пам'ятозлобство та йому подібне; ось у чому істинний піст, якого понад усе вимагає від нас Господь» ■

православний календар

5 березня

Преподобного Агафона Печерського, у Дальніх печерах. Преподобного Лева, єпископа Катанського (780).

6 березня

Преподобного Тимофія у Символех (795). Козельщанської ікони Божої Матері (188).

7 березня

Мучеників Маврикія і 70-ти воїнів (305).

Поминальна субота.

Причина спомину померлих у ці суботи полягає у самому подвигу посту, який, за вченням апостола Павла, втрачає своє значення, якщо не супроводжується любов'ю як до живих, так і до тих, хто пішов у інший світ. Саме тому Свята Церква і поминає померлих у суботи 2-ї, 3-ї й 4-ї седмиць Великого посту, якщо ці дні не збігаються зі святами. До того ж, оскільки у Святу Чотиридесятницю не здійснюються повні літургії, крім суботи

та неділі, то задля того, аби померлі не були позбавлені спасительного представництва Церкви, встановлено замість щоденних поминань здійснювати тричі вселенські поминання у вказані суботи, тому що інші суботи присвячені особливим святкуванням: перша — великомученику Феодору Тиру, п'ята — для похвали Богородиці, шоста — воскресінню Лазаря.

8 березня

Неділя 2-га Великого посту. Святителя Григорія Палами. Собор усіх преподобних отців Києво-Печерських.

9 березня

Седмиця 3-тя Великого посту. Перше (IV) і друге (452) обрітіння глави Іоанна Предтечі. Преподобного Еразма Печерського (1160).

10 березня

Святителя Тарасія, архієпископа Константинопольського (806).

11 березня

Мученика Севастіана (66). Святителя Порфирія Газського (420).

Під час подорожі до Палестини після визволення ізраїльського народу з єгипетського рабства Господь дав йому Свої заповіді. Сталося це, коли євреї стояли табором біля гори Синай. На неї зійшов Мойсей, обраний Богом як смиренна людина, вірна Йому та слухняна. Там він отримав від Господа кам'яні скрижалі з десятьма заповідями: **1.** Я є Господь, Бог твій. Нехай не буде у тебе інших богів перед лицем Моїм. **2.** Не роби собі ідола і ніякого зображення з того, що на небі вгорі, що на землі внизу і що у воді нижче землі, не вклоняйся їм і не служи їм. **3.** Не призивай на марне імені Господа Бога твого. **4.** Пам'ятай день святий святкувати. **5.** Шануй батька свого та матір твою, і продовжаться дні твої на землі. **6.** Не вбивай. **7.** Не чини перелюбу. **8.** Не кради. **9.** Не свідчи неправдиво на ближнього твого. **10.** Не жадай дому ближнього твого. Не жадай нічого того, що є у ближнього твого. Коли ж на землю прийшов Син Божий Ісус Христос, то він засвідчив, що жодна йота з Закону не минеться, аж поки не збудеться усе...

Лідери розпочали з перемог

■ Стартувала весняна частина чемпіонату України з футболу

15-м туром поновився чемпіонат України після зимової перерви. Три команди, які в нинішньому сезоні ведуть боротьбу за чемпіонство, домоглися великих і впевнених перемог. Найрезультативнішим цього разу був дніпропетровський «Дніпро», який відправив п'ять м'ячів у ворота «Волині». Звертає на себе увагу те, що голом на останніх хвилинах матчу перервав свою тривалу безгольову серію Роман Зозуля — нападник не забивав з 11 травня 2014 року. «Динамо» і «Шахтар» виграли скромніше — по 3:0.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

ПЕРШИЙ матч весняної частини чемпіонату України завершився нульовою нічиєю. Причому це не той випадок, коли команди створюють біля воріт один одного незліченну кількість голевих моментів, а м'яч вперто не йде в сітку. Швидше навпаки — «Чорноморець» та «Іллічівець» занадто обережно діяли і за всю гру завдали у ствір воріт лише один удар. Причому почався матч з дуже навіть цікавого моменту: вже на 2-й хвилині футболіст одеської команди Балашов вирвався один на один з воротарем, але пробив дуже невдало. Гості відповіли неточним ударом з середньої дистанції у виконанні Гриня. Після цього, власне, моменти в зустрічі і закінчилися. Було багато боротьби і дуже мало змістовного футболу. Без сумніву, свій вплив додала погана якість газону на дніпропетровському стадіоні «Метеор». Як підсумок — скромні 0:0.

Не дозволив собі втратити очки в матчі з «Ворсклою» «Шахтар», який завдяки своїй перемозі (як мінімум на добу) наблизився до «Динамо» в турнірній таблиці на відстань витягнутої руки. Перший голевий момент вболівальники побачили на 20-й хвилині, коли Тайсон пробив по воротах, а полтавську команду від вірного гола врятувала штанга, у той час як голкіпер був уже безсилий. Однак через шість хвилин ні каркас воріт, ні Богуш «Ворсклу» від пропущеного м'яча не вберегли. Тейшейрі і Адріано пробити по воротах захисники завадили, а от про Шевчука на дальній штанзі забули — 1:0. На самому початку другого тайму фірмовий гол вдався Дугласу Кості, який змістився з флангу в центральну зону і результативно пробив у дальній нижній кут — 2:0. На 59-й хвилині «гірники» залишилися в меншості після видалення Ордець за фол останньої надії, але «Ворскла» цим не скористалася. Більше того, на 69-

Свій перший матч у весняній частині чемпіонату київське «Динамо» завершило впевненою перемогою над харківським «Металістом»

Результати 15-го туру чемпіонату України:

«Чорноморець» — «Іллічівець» — 0:0
«Зоря» — «Олімпік» — 5:1
«Шахтар» — «Ворскла» — 3:0
«Говерла» — «Металург» 3. — 0:1
«Дніпро» — «Волинь» — 5:0
«Металург» Д. — «Карпати» — 1:1
«Динамо» — «Металіст» — 3:0

й хвилині полтавчани пропустили контратаку, яку замкнув Тейшейра — 3:0.

Підсумки туру відбулися в матчі «Дніпра» і «Волині». Вже на 1-й хвилині з перспективної позиції міг пробивати нападник дніпропетровського колективу Калініч, але йому перешкодили захисники. Після цього гра заспокоїлася, а потім сталося два моменти. Спершу голкіпер номінальних гостей Неділько спорудив диво-сейв після удару Калініча, а згодом Коноплянка відкрив рахунок, взявши гру на себе і вразивши дальній кут. Інтрига в матчі зберігалася до останніх хвилин першого тайму, коли «Дніпро» отримав право на кутувий, а після його розіграшу Ксьонз результативно замкнув дальню штангу. 2:0 — і гра, по суті, зроблена. Після перерви дніпропетровській команді залишалося закінчити почате, і у результаті «Дніпро» домігся значної перемоги. На 50-й хвилині Калініч відгукнувся на флангову подачу, і м'яч опи-

нівся в сітку «Волині» втретє. На 81-й хвилині Близниченко вдало зіграв на добиванні після удару у виконанні Селезньова, який перед цим взяв гру на себе у чужій штрафній. А вже в компенсований час до непристойного рахунок довів Роман Зозуля, який вийшов на заміну в кінцівці першої половини — 5:0. Відзначимо, що цим голом Зозуля перервав свою безгольову серію, яка тривала 2 199 хвилин.

В заключному матчі туру київське «Динамо» приймало харківський «Металіст». Попри те, що гості чинили гідний опір, все ж таки «біло-сині» перемогли з рахунком 3:0.

Хоча турнірне становище обох команд передбачало інтригуюче протистояння, складно було уявити, за рахунок чого «Металіст» може на рівних зіграти з «Динамо». Єдине, що давало надію харківським уболівальникам — це амбіції молодих гравців клубу та їх бажання використати шанс і показати себе у всій красі на головній спортивній арені країни. Всі 90 хвилин зустрічі пройшли на половині поля «металістів», часом гості відверто вибивали м'яч на динамівську половину поля. Господарі діяли методично, немов покроково виконуючи розписаний на гру план. Не було поспіху, але з кожною хвилиною тиск на захист харків'ян зростав, і питання забитих м'ячів було лише справою часу.

Що говорити, за весь матч гості завдали лише один удар по динамівським воротам, та й той пройшов повз їх ствір. Кияни змушували вступати в гру Погорелова чи не кожную хвилину-дві. Було видно: столичним футболістам потрібно трохи додати, і забиті м'ячі нікуди не підуть. Все найцікавіше гравці вирішили відкласти на другий тайм. Зі свистком арбітра моменти поспіпалися один за одним. Джермейн Ленс, Дьємерсі Мбокані... На 52-й хвилині Ленс дальньою передачею запустив м'яч у штрафну, а Беланда дотиком переправив його у ворота!

У другому матчі поспіль у стартовому складі вийшов Віталій Буяльський, який поступово органічно вписується в ігрові побудови. Перед початком матчу Андрію Ярмоленко вручили приз, як автору найкрасивішого голу 2014 року. А на 79-й хвилині футболіст вкотре довів, що даремно отримав нагороду і створив ще один маленький шедевр — прекрасною передачею вивівши сам на сам з воротарем Буяльського. У ворота Погорілого влетів другий м'яч. У кінцівці зустрічі оплески заслужила ще одна молода надія команди — Євген Чумак. Вийшовши на заміну, футболістові знадобилося лише десять хвилин, щоб записати своє ім'я на табло стадіону. Перемога над «Металістом» дозволила «Динамо» втримати перше місце в таблиці, продовжуючи попереджати «Шахтар» на п'ять очок ■

настільний теніс

У Голосіїві відбулися змагання серед збірних команд вихованців шкіл-інтернатів

На території спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату № 7 (вул. Заболотного, 14-б) відбулися змагання з настільного тенісу в рамках Спартакіади «Повір у себе» серед збірних команд вихованців шкіл-інтернатів Голосіївського району. У заході брали участь три збірних команди, серед яких — спеціалізована загальноосвітня школа-інтернат № 7 для дітей з важкими розладами мови, спеціалізована загальноосвітня школа-інтернат № 9 для дітей зі зниженим слухом та спеціалізована школа-інтернат № 11 для дітей з обмеженим зором. Змагання проходили в напруженій спортивній боротьбі, де свою майстерність зуміли продемонструвати не тільки представники сильної половини людства, але й тендітні, ніжні й, однак, не менш наполегливі дівчата. Перемогу здобула збірна команда спеціалізованої загальноосвітньої школи-інтернату № 7, почесне II місце посіла спеціалізована загальноосвітня школа-інтернат № 11, завершила переможну трійку команда загальноосвітньої спеціалізованої школи-інтернату № 9. Переможці були нагороджені кубками, медалями, грамотами відділу у справах сім'ї, молоді та спорту Голосіївської РДА.

спортивне життя

Дніпровці провели турнір «Футбол у кожен двір»

Нещодавно відбувся щорічний турнір з міні-футболу на кубок голови Дніпровського району серед дворових команд, організаторами якого є відділ у справах сім'ї, молоді та спорту Дніпровської РДА, БФ «Дніпровський» та Молодіжна федерація дворового футболу м. Києва «Футбол у кожен двір».

В першому турнірі за кубок-красень взяли участь чотири аматорські команди: по дві з Оболонського та Дніпровського районів, які за олімпійською системою розіграли головний трофей турніру. В першому півфіналі зустрілися команди «Максимум» (Дніпровський р-н) та «Вісімка» (Оболонський р-н). Програючи у ході матчу з рахунком 1:3, команда «Максимум» зуміла знайти в собі сили зрівняти рахунок, а потім довести його до переможного (6:3), ставши першим фіналістом турніру. В другому півфіналі на вболівальників очікував двобій між командами «Банка» (Дніпровський р-н) та «Ліон» (Оболонський р-н). В цьому матчі команда «Банка» відразу дала зрозуміти опонентові, хто на футбольному майданчику є господарем, довівши гру до своєї переконливої перемоги — 4:2.

В матчі за 3-тє місце перемогу виборола досвідченіша команда «Ліон», яка перемогла «Вісімку» з рахунком 6:3. Фінал, в якому зустрілися дві команди Дніпровського району — «Максимум» та «Банка» — завершився перемогою перших з рахунком 4:5.

СПОРТ

Нещодавно відбулась звітно-виборча конференція Федерації футболу Києва, на якій одностайно було переобрано на новий термін президентом Федерації футболу міста Києва Ігоря Кочетова. Першим віце-президентом було обрано Віктора Старовойта. Делегатами на конференції сформовано новий склад всіх керівних органів ФФК. Під час виступу учасники заходу відзначили високий професійний рівень роботи Федерації впродовж всього звітного періоду, особливо відзначили командний дух роботи у вирішенні всіх нагальних питань.

Сергій ВІТКОВСЬКИЙ
віце-президент Федерації футболу
міста Києва

У **МИНУЛИЙ** четвер відбулась звітно-виборча конференція Федерації футболу Києва. Одним з ключових питань на ній стали вибори голови міської Федерації. Всі 45 колективних членів ФФК підтримали на цю посаду кандидатуру чинного керівника — Ігоря Кочетова, який став єдиним кандидатом. Погодьтеся — більш ніж промовистий підсумок п'ятирічної

Ігор Кочетов втретє поспіль став очільником міського футболу

■ В Києві відбулася звітно-виборча конференція ФФК

У столиці відбулася звітно-виборча конференція Федерації футболу Києва, в роботі якої взяли участь 78 делегатів

роботи Ігоря Кочетова і його команди біля керма столичного футболу. Всього в конференції повинні були взяти участь 80 делегатів, з яких були зареєстровані 78.

Попри те, що на посаду голови Федерації була тільки одна кандидатура, вибори, згідно зі статутом, пройшли в режимі таємного голосування. Їх підсумки такі: в урну

для голосування були опущені 73 бюлетеня, в кожному з яких була висловлена підтримка Ігорю Кочетову. Ще п'ять осіб бюлетені отримали, але не голосували.

Після виборів президента делегати конференції затвердили керівний склад Федерації. Першим віце-президентом залишився Віктор Старовойт, виконавчим директором став Роман Марченко. Також було затверджено новий склад виконкому ФФК.

Після конференції з членами виконкому київської Федерації зустрівся віце-президент Федерації футболу України, народний депутат України Андрій Павелко, кандидатуру якого було одностайно підтримано на посаду Президента Федерації футболу України. Пан Павелко розповів про своє бачення розвитку футболу в країні. Крім звіту, були озвучені і перспективні питання, над якими дружній колектив футбольної спільноти столиці буде працювати в найближчі п'ять років. Одним з нагальних питань для Києва є будівництво та реконструкція футбольних полів, що, в свою чергу, залучить та підніме на новий рівень дитячий футбол у столиці ■

«Будівельник» переміг, «Київ» розчарував

■ У баскетбольній Суперлізі відбувся черговий тур регулярного сезону

Чинний чемпіон країни київський «Будівельник» досить впевнено провів свій виїзний матч проти запорізького «Ферро-ЗНТУ». Підопічні Віталія Чернія домінували вже зі стартових хвилин протистояння і домоглися більш ніж впевненої перемоги з рахунком 101:57. Натомість інший клуб зі столиці — «Київ» — не зміг нічого вдіяти з натиском «Дніпра» і програв — 53:85.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

«**БУДІВЕЛЬНИК**» розпочав матч досить впевнено. Підопічні Віталія Чернія швидко взяли ситуацію в свої руки і стартували ривком 7:0, чим дуже спантеличили господарів, які відігравали без Конасте і Рибалка. Після тайм-ауту наставника «Ферро-ЗНТУ» Кирила Большакова його хлопці відповіли гостям власним чотириочковим спуртом, скоротивши розрив до трьох балів, але надалі гості знову домінували на кожній ділянці паркету, вигравши першу десятихвилинку з різницею у 9 очок.

Перші хвилини другого відрізка краще вдалися запорожцям, але тільки господарі скоротили розрив до 4-х очок, як «Будівельник»

перекреслив всі старання гравців «Ферро». Включивши просто неймовірний пресинг, «будівельники» буквально за дві хвилини створили собі гандикап у 14 очок. Але це був лише початок, адже за 5 хвилин до великої перерви відмінний данк від Липового збільшив розрив уже до 20-ти пунктів. На велику перерву суперники йшли за рахунком 27:59 і з вельми примарними шансами «Ферро» на конкурентну боротьбу в другій половині.

Твердо дотримуючись своєї філософії, Кирило Большаков не став особливо переживати за різницю в уже практично програній грі. Кияни ж зменшувати темп не збиралися — домінування на щитах і

відмінний відсоток з усіх дистанцій дозволив підопічним Віталія Чернія піти на останню у матчі перерву з перевагою вже у 32 очки.

Природно, ніякої інтриги в заключному відрізку бути вже не могло. «Будівельник» спокійно довів справу до чергової розгромної звитяги в очному протистоянні з «Ферро», порадувавши своїх уболівальників уже десятою поспіль перемогою в 2015-му році. У підсумку — 101:57 на користь киян. До речі, це був уже третій поспіль матч, в якому «Будівельник» набрав 101 очко.

У іншому протистоянні за участю команди зі столиці у київських уболівальників було мало приво-

Звितяга над «Ферро-ЗНТУ» збільшила переможну серію «Будівельника» до 10-ти матчів

дів для радості. БК «Київ» не зміг нав'язати боротьбу «Дніпру» і поступився з рахунком 53:85. Не допомогла «вовкам» і непереверше-

на гра найрезультативнішого баскетболіста чемпіонату Руслана Отверченка, який у підсумку набрав 19 очок та 9 підбирань ■

Оранта на дошках з-під набоїв

■ У «Софії Київській» демонструють незвичайні ікони

Фото Назара ФУРКА

Експозиція налічує 40 робіт — як канонічних ікон, так і сучасного живопису в іконописному стилі

НАРОДНИЙ іконопис — явище, яке не застигло в часі. Він живе і твориться, як і наша історія, в сьогодні. На дошках ікон знаходять відображення і події Майдану, і війна на Донбасі, і відчай та надія багатьох людей. Примітно, що до створення святих ликів долучаються цілими художніми династіями. Це і родина митців Скопів, яка творила ікони на Майдані, а також сім'я Наталі Волобуєвої (з родин Волобуєвих і Яблонських). Зокрема у «Софії Київській» відкрилася виставка Наталії Волобуєвої

та продовжувачів її справи — доньки і зятя — Софії Атлантової і Олександра Клименка, яка має назву «Ікона під час війни».

«Восени у нас була благодійна виставка-продаж ікон в Музеї Гончара, ми збирали гроші для поранених. І один з покупців придбав ікону як оберег для добровольчого батальйону. Тож нас запросили на вручення цієї ікони. І там я побачив дошки від набоїв АК-47, від ПМ, просто ящики, — розповідає куратор виставки і художник Олександр Клименко. — Мене, як

У залах «Хлібні» відкрилася виставка ікон, створених на дошках із зони бойових дій на Донбасі. Автори — родина художників (Наталія Волобуєва, Софія Атлантова й Олександр Клименко) — намагалися показати, що преображення ненависті в любов можливе.

Наталка КОВАЛЬ | спеціально для «Хрещатика»

митця, вразило, наскільки це красива дошка, така сама, на якій я пишу ікони, але яка несе смерть. І я вирішив спробувати на ній писати. Потім до мене приєдналися Наталія і Соня, і ми 4 місяці працювали над цим проектом».

Більшість деревини — це шпиговані, як дошки ікон, верхні кришки ящиків та їхні фрагменти, які привезли із зони бойових дій АТО і безпосередньо з Пісків від батальйонів «Дніпро-1», «Правого сектору», і «Січі». «Найважче було не писати ікони, а отримати ці дошки, — коментує Олександр. — Хотілося, щоб це була остання така виставка в країні, і щоб потреби писати на цих дошках більше не було. Не дай Боже іншим країнам робити аналогічні проекти».

Експозиція налічує 40 робіт — як канонічних ікон в класичних техніках темперного та олійного живопису з використанням сусального золота, так і сучасного живопису в іконописному стилі. Зокрема вра-

жають вертепні шопки в пошкоджених ящиках, закамфльована Матір Божа «Семистрільна», до якої традиційно зверталися для захисту воїнів і захисників Батьківщини, а також Марія з немовлям із ніби прибитою цвяхом ніжкою.

Утім, художники прагнуть не просто дотримуватися іконописних канонів, а того, щоб ікона «говорила» до людини. «Просте дотримання формальних правил — це буде механічне відтворення, яке не дасть відчуття святості і бажання помолитися, — розповідає Наталія Волобуєва. — Мені здається, що українська ікона більш європейська, наближена до живопису раннього Відродження Франції, Англії, Нідерландів. Адаже в ній нема строгої догми. Вона йде від серця, від переживання. Українська безпосередність, любов до кольорів, відкритість — це те, що я хочу бачити в сучасній іконі. Українська ікона — це феномен, на неї поглянув — і ніби мама прийшла».

Найулюбленіший для художниці іконописний сюжет — янголи. «Вони найближче до людини, весь час знаходяться між двома світами. Це ангели-охоронці, ангели-воїтелі, — коментує пані Наталія. — Коли я пишу ікону, мені здається, що в цей час янголи поруч з солдатами, щось на вухо шепочуть, заспокоюють, теж воюють. До Спасителя і Божої Матері складно звертатися так просто, а ангели поруч, між нами».

«Я не одразу прийшла до ікони, мої пошуки були далекими: спочатку я хотіла вивчати птахів. Але, як бачимо, це теж має певне відношення до неба, — жартує Софія Атлантова. — Мене зацікавила доля дерева — отросло воно собі в лісі, з нього зробили ящик для смертоносної зброї. Чи можна щось зробити з нього таке, що несе життя? На цих дошках позначається те, що вони бачили. Вони не просто живі, а такі, які багато чого пережили».

Про ікони схвально відгукуються відвідувачі. «Це поєднання настільки радикально протилежних речей, які взагалі нібито не можуть поєднуватися, — сакрального мистецтва і війни, що несе смерть. Але водночас це дуже світлі роботи, — говорить дитячий письменник Іван Андрусак. — І я хотів би мати таку у себе вдома, адже вони рятують, вони покликані рятувати» ■

Виставка «Ікона під час війни» триватиме до 15 березня. Вартість квитка — 15 гривень. Усі вилучені кошти надійдуть на допомогу біжцям АТО.

В галерейному просторі «Атмосфера» Соломію Крушельницьку змінила ще одна видатна представниця нашої культури — Марко Вовчок. Організатори експозиції знайомлять відвідувачів із життям письменниці, ілюстраціями молодих авторів до її творів та роблять акцент на казках, залучивши до співпраці вітчизняних зірок.

Наталка ГАЙ | спеціально для «Хрещатика»

ПРОЕКТ став другим із серії, що звертає увагу на відомих українок, які залишили свій слід в нашій історії та культурі. «Письменниця Марко Вовчок, на жаль, у пересічного читача асоціюється лише з твором «Інститутка». Ми ж спробували відкрити й світ її казок. Особисто мені сподобалася «Королівна Я», героїня якої перетворилася з егоїстки на дівчину з великим серцем, — зізналася «Хрещатику» організатор виставки Катерина Старунська. — Інформація про Марка Вовчка ми збирали по крихтах, зверталися до фахівців. Письменниця не любила фотографуватися, ніколи не спростовувала чуток про себе. Тож важко було розібратися — що правда, а що вигадка».

«Атмосфера Марка Вовчка» розрахована на родинну аудиторію. Допитливим підготували історичні інформаційні стенди, де біографію письменниці подають за місцями: Єлець, де народилася і зростає Маша Вілінська; Харків, де навчалася у пансіоні; Орел, де мешкала у тітки й познайомилася з майбутнім чоловіком, фолькло-

ристом і етнографом Опанасом Марковичем; Київ, де подружжя в злиднях проживало на Куренівці; околиці Немирова — там збирали народні пісні й звичаї... Далі — Петербург, де з її творчістю познайомився Тарас Шевченко, потім — Дрезден, куди Марко Вовчок перебирається з сином Богданом і закохується в молодого юриста Олександра Пассека. Затим — Париж, де друкує свої казки. І знову Петербург — тут письменниця готує видання журналу «Переводи лучших иностранных писателей». Ставрополь... І, нарешті, Нальчик на Північному Кавказі, де вона провела останні роки життя. До речі, будинок-музей імені Марка Вовчка у Нальчику допоміг проекту, надавши певні матеріали й фотографії. Вражають деякі факти з життя письменниці: вона знала вісім мов, могла працювати по 20 годин на добу, нею захоплювався Іван Тургенєв, а Тарас Шевченко називав «моя єдина донька».

Навпроти відвідувачам пропонують перевірити свої знання про Марка Вовчка — відгадуючи квест,

Фото Назара ФУРКА

На відкритті проекту «Атмосфера Марка Вовчка» учасниками «зіркових читань» стали столичні школярі

побудований на чутках, і кросворд. Поряд — кращі роботи конкурсу молодих ілюстраторів за її творами, перемогу в якому здобув Євгеній Якшин з ілюстрацією до повісті «Інститутка».

Сучасних відомих українських жінок залучили до фотопроекту, в якому вони перевтілювалися в героїнь казок Марка Вовчка: Віра Брежнєва на Королівну з «Королівни Я», Анна Седокова — в Троянду зі «Зла

Колючка і Добра Троянда», Еріка — на бабку з «Підприємливого Джмеля», Лілія Подкопаєва — на дівчину Меласю з «Ведмеда». Окрім світлин, у залі виставлено й яскраві декорації з фотосесій, тож усі охочі можуть сфотографуватися на фоні чарівного куща або приміряти на себе образ джмеля.

Першими гостями проекту стали учні початкових класів школи № 89: театр пантоміми

Imagination презентував їм виставу за мотивами казки «Королівна Я», а зіркові гості — співачки Анна Седокова та Еріка, телеведучі Яніна Соколова та В'ячеслав Соломка, співак Вадим Олійник — у ролях прочитали казку Марка Вовчка «Зла Колючка і Добра Розочка». «Твори Марка Вовчка вивчала ще у школі й запам'ятала її саме через чоловічий псевдонім, — пригадує співачка Еріка. — Завдяки проекту познайомилася з її дитячою літературою. Зміст і підтекст цих казок набагато глибший, ніж здається на перший погляд. Тоді також були політичні й соціальні проблеми, що відображалися і в казках». Організатори обіцяють робити такі «зіркові читання» регулярно і запрошувати на них дітей-переселенців із зони АТО та з дитячих будинків ■

«Атмосфера Марка Вовчка» відкрита до 26 березня з 10.00 до 21.00 у виставковому просторі ТРЦ «Атмосфера» (Столичне шосе, 103). Вхід вільний.

КУЛЬТУРА

Олег СКРИПКА:

«З відродженням культури відступить ворог, запрацює економіка, люди стануть жити краще»

Палкий патріот та популяризатор української культури Олег Скрипка зізнається, що з великої кількості його ідей йому вдається реалізовувати лише десяту частину. В розмові з «Хрещатиком» він розповів, якою має бути державна культурна політика, столичне муніципальне радіо, поділився наміром провести фестиваль військової героїчної пісні.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

Олегу Юрійовичу, ви давно організовуєте заходи в місті Києві. Який ваш основний принцип?

О. С.: Я є киянином з 1980-х років, відколи приїхав на навчання до КПІ і закохався в це місто. Безумовно, хочеться зробити Київ краще, наситити його культурними заходами. Чимало вже здійснено, в тому числі на рівні співпраці з керівництвом міста. Почалося все з фестивалю «Країна мрій» у 2004 році. Для мене дуже показовим був той факт, що після закінчення фестивалю на полі майже не було сміття, яке зазвичай залишається після проведення масових заходів. Я зрозумів: якщо ти не смітиш на сцені словом, люди віддзеркалюють це. Я намагаюся, щоб у всіх заходах була складова позитиву, чистоти — як душевної, так і екологічної. В ідеалі хотілося б зробити наше місто екологічно зразковим для всього світу, для цього є потенціал і бажання мешканців. Паралельно з фестивалем почав робити зелені толоки. Люди об'єднувалися і розчищали майданчик для концерту: це і презентація фестивалю, і заклик бути чистішими, поводитися з природою, як із власним домом.

Я пишаюся зимовою «Країною мрій». Давно мріяв перенести її на Софійську площу, зробити там традиційне святкування Нового року, безкоштовне і доступне для великої кількості людей. Плану-

ємо наступні події, але не можу гарантувати, що вони будуть. Це залежить від ситуації в державі і розуміння суспільством важливості культурної складової.

Розкажіть про вашу ідею фестивалю військової героїчної пісні — яким має бути і де проводитися?

О. С.: Попри складні часи, треба продовжувати жити і співати. В усі часи бійці йшли в бій із героїчною піснею. Нині це дуже важливо для України. Сім років тому я видав збірку таких пісень, організував кілька концертних заходів. Сьогодні у суспільстві є запит на цю ідею. Однак без підтримки держави її неможливо втілити. Такий захід необхідний для мотивації усіх людей, готових захищати Україну.

Фестиваль героїчної пісні можна було б провести в Палаці спорту, запросити відомих українських виконавців заспівати у супроводі оркестру Збройних Сил України. Сучасна війна також народила багато пісень, які не скрізь почуєш. Я усвідомлюю, що замало просто провести великий концертний захід. Треба створювати відповідний контент для заповнення інформаційного поля. Для популяризації героїчної української пісні необхідно залучати ЗМІ, насамперед електронні. Моїх зусиль замало, щоб патріотичні пісні з'явилися в ефірі. Це при тому, що в Україні надзвичайно великий твор-

чий потенціал. Не проблема зібрати якісний склад учасників із класним репертуаром. Головне питання — знайти, де виступати, отримати дозвіл, фінансову та медієву підтримку.

У вас було бажання зробити радіо Андріївського узвозу. Сьогодні вас залучають до перерформатування радіо «Київ». Яким має бути радіо столиці?

О. С.: З радіо Андріївського узвозу все загальмувалося через бюрократію. Хоч ми знайшли спонсорів та креативних людей, готових допомогти. На жаль, тільки нашої ініціативи виявилось недостатньо.

Що стосується радіо «Київ». 10 років тому для мене це було ідеальне радіо щодо культурного наповнення, єдине, яке я слухав у Києві. На сьогодні контент радіо «Київ», як і багатьох інших радіостанцій, не відповідає смакам мешканців столиці та світогляду українців. Це музичний фаст-фуд, а може, й музична наркоманія. Переконаний, що нинішні події — результат культурної і духовної отрути, якою годували наших співвітчизників 20 років. Маємо проблеми в суспільстві, бо українське слово, культура знаходяться в культурній резерва-

ції. Україномовна пісня у радіоефірі складає не більше 15 %. А здебільшого 5-7 %, чи її взагалі там немає. І це катастрофа.

У своєму приватному радіо я б зробив 100 % української музики. Чи принаймні 60 %. Я хотів би чути по радіо сучасний романс, ліричний джаз. Взірцем можна вважати чудовий вальс «Києве мій», саме ця мелодія передає дух столиці, яка породила багато артистів, мислителів, митців. Радіо «Київ» — муніципальне радіо, тож без активної участі столичної влади у його перерформуванні нічого не буде.

Вважаю, сучасній радіостанції властива виховна функція. Навіть якщо люди не мають культурного смаку, вони потенційно хотіли б чути щось гарне. Якщо їм давати низькоякісний продукт, вони деградуєть. І причина кризи України якраз у цьому.

Як культурний менеджер з великим досвідом, якою ви хотіли б бачити культурну політику держави і міста?

О. С.: Перш за все не потрібно щось нав'язувати насильно. Це провокує у людей неприйняття української мови та культури. Головний пріоритет — висока якість куль-

турного продукту. Скажімо, у Фінляндії, де населення складає 5,5 мільйона чоловік, кількість фестивалів, подібних до «Країни мрій», сягає понад сотні. В Австрії підтримується класична музика, це їх традиція.

В українців є схильність до культурологічної зажуриності та плачу. Приводів для цього більш ніж достатньо. Ми живемо в дуже важкі часи, але безперервні скарги до перемоги не доведуть. Якщо хочемо вижити, маємо розвивати різні напрямки культури. Зокрема героїчні пісні і традиційну культуру, що підносять національну свідомість і силу духа.

Коли найближчим часом вас зможуть почути кияни? Чи відбудеться 12-та «Країна мрій»?

О. С.: Планую невеличкий акустичний концерт до 8 Березня. А в квітні виступатиму з «ВВ».

Щодо «Країни мрій» — кожного року думаєш, що так важко не було ніколи. Раніше я частково докладав кошти зі своєї кишені, зараз цієї можливості немає. Іноземні групи не маємо змоги привезти, якщо не буде допомоги від посольств. В той же час не можемо підняти і ціну на квитки, хоча організовувати фестиваль дуже дорого. Я прагну віднайти баланс між якістю і доступністю.

Звертаюся до киян — відвідайте культурні заходи, концерти українських виконавців. У нас на іноземних артистів набиваються повні зали. Тяга до чужого покликання відмовою від своєї природи і культури. Це має бути національною програмою: купувати, споживати, слухати своє. Ми й досі не розуміємо тих цінностей і надбань, що маємо. Сидимо на цих скарбах, як собака на сні. Впевнений, з відродженням культури відступить ворог, запрацює економіка, люди стануть жити краще ■

В це складно повірити, але «Ars Nova», той самий знаменитий камерний хор із Данії, лауреат «Grammy», і їх блискучий диригент Пол Хіллер минулого понеділка давали концерт у столичному Будинку архітектора!

Олеся НАЙДЮК | спеціально для «Хрещатика»

СЛІДКУЮЧИ за подібними музичними ініціативами в Києві, не складно здогадатися, що це — справа рук «Уха». Два роки тому невеличка команда цієї музичної агенції (це всього кілька людей, насамперед Олександра Андрусик і Євген Шимальський) також уперше в Україні організувала гастролі ще одного легендарного колективу, «Kronos Quartet». Це по суті стало потужним стартом концертної діяльності «Уха» (хоч окремі проекти у них були і раніше), викликавши довіру і особливий інтерес як музикантів-професіоналів, так і меломанів. Мало

Меса для дванадцяти жреців

■ Данський вокальний ансамбль «Ars Nova Copenhagen» виступив у Києві

того, новою музикою (саме їй присвячено більшість концертів «Уха») зацікавилися люди, які досі її не слухали, причому тішить, що це передусім молодь. «Наша аудиторія ширша за філармонію, — коментує Олександра Андрусик. — І це, можливо, одна з важливих речей, яку ми зробили».

Концерт «Ars Nova» відбувся в рамках проекту «Архітектура голосу», який спрямований на презентацію різноманітних вокальних практик у міському просторі, безпосередньо не призначеному для виконання музики (серед концертних майданчиків були басейн, ЗАГС, Кирилівська церква).

Програма скандинавського хору, логічно й симетрично вибудована, ніби готичний

собор, Полом Хіллером, укотре засвідчила спорідненість давньої і нової музики. Центральним твором вечора стала «Меса» Пауля Гіндеміта, датована 1963-м, тобто роком смерті композитора. Автор постає тут майстром контрапункту, і у складній вокальній фактурі композиції відчужаються впливи давньої музики (Гіндеміт добре знав і сам виконував твори епохи Відродження, а також григоріанські хорали). Чотири частини «Меси», за задумом диригента, чергувалися з творами анонімів доби Середньовіччя, втім, попри стильовий контраст, музика різних епох немов плавню перетікала одна в одну. Обрамленням слугували твори на сакральну тематику естонця Арво

Пярта (до речі, ювіляра: йому цього року 80 років) і німецького композитора межі XVI — початку XVII століття Йоганнеса Еккарди.

У виконавській манері ансамблю привабливо передусім чистота і прозорість музичного звуку, пластичність і водночас чіткість, вивірена графічність інтонації, в якій — теплота і навіть щось зачаровуюче. В якійсь момент 12 учасників ансамблю, утворивши півколо, видаються жрецькими, які здійснюють таємничий ритуал біля невидимого вогнища. Складні вокальні конструкції відтворювалися на диво просто і невимушено. А головне — метроритм, специфічне відчуття часу, який урочисто й неспішно тече собі, як річка, і завжди починається з початку ■

Двоє рятувальників загинули під час ліквідації пожежі на Саксаганського

Наталка МИКОЛАЄНКО | «Хрещатик»

ТАКОГО Київ не пам'ятає уже багато років. Учора, під час гасіння пожежі у середмісті, загинуло двоє рятувальників. Вони першими кинулися гасити полум'я. За попередніми даними, пожежа виникла близько 10.30 під дахом двоповерхового будинку по вулиці Саксаганського, 38.

У споруді, яка має історичну та архітектурну цінність, розмішувалися два ресторани, адміністрація державного оркестру та офіси. По прибутті вогнеборців встановлено, що площа займання склала близько 400 кв. м й існувала загроза розповсюдження вогню далі. Як повідомили у прес-службі ГУ ДСНС України у місті Києві, пожежі одразу ж було надано підвищений ранг небезпеки. Гасіння ускладнювалося тим, що будинок старовинний — із великою кількістю дерев'яних конструкцій та елементів, крім того, ще й був «укутаний» легкозаймистим утеплювачем. Вогонь зруйнував перекриття між горищем та другим поверхом будівлі.

Далі рятувальникам довелося буквально здирати покрівлю, аби мати змогу залити водою вогонь, який просто стовпом стояв над дахом. Пожежу повністю вдалося загасити об 12.11. До цього залучили 19 одиниць пожежної техніки та 100 чоловік особового складу. Через масштаби пожежі на кілька годин довелося змінювати роботу тролейбусних маршрутів, які курсують по вулиці Саксаганського.

Фото: www.kyiv.ua

Мер Києва Віталій Кличко одразу ж звернувся до столичної прокуратури з тим, аби якнайшвидше були розслідувані причини цієї та інших пожеж, які просто охопили центр. Про це він заявив журналістам безпосередньо на місці події на Саксаганського, 38.

«Сьогодні у боротьбі з пожежею загинули два герої, два пожежники. На жаль, останнім часом Київ стикається з проблемою пожеж — близько 10-ти загорянь тільки протягом останнього місяця. Це дуже небезпечний показник. Я щойно розмовляв з рятувальниками, і вони розповіли,

що на горищі цієї будівлі на Саксаганського знаходився склад з легкозаймистими предметами, більш того — там була ще й канистра з бензином. Відсутність жорсткого контролю будівель з боку пожежників призводить до того, що випадки загоряння частішають і жертвами цього стають кияни, — зазначив Віталій Кличко. — З метою розслідування всіх останніх випадків пожеж у столиці, я звертатимуся до прокуратури, щоб ми отримали чіткі дані про те, що є причиною загорянь і хто має нести відповідальність», — наголосив мер ■

сканворд

										➔	основний чоловічий статевий гормон	
очолове органи самоврядування	➔				жіноче ім'я (дар богів)	спосіб плавання на боці	➔					
					➔	верстат для ручного прядіння	➔					німецький фізик
➔			➔									містечко в середній Англії
зброя для нападу чи оборони			шанобливе звертання до чоловіка (англ.)				вершина щогли чи стінги (мор.)		брус, який прикріплюють до щогли судна			➔
рух, переміщення						➔	грошова одиниця Японії					
Х	Р	Е	Щ	А	Т	И	К		корінний темношкірий африканець	➔		
					➔	олімпійські ...		➔	мурин (заст.)			
						➔	укр. письменник, «Навівайки»		➔			ступінь, чин, звання
							команда собак: бери! лови!		➔	вигук Ахімеда («Я знайшов» (грец.))	королівський указ у Франції, Англії (іст.)	➔
➔	➔	➔	➔						неправда, обмова		богиня веселки, вісниця богів (міф.)	➔
пані в Італії, Португалії	заборона ввозити товари та інші цінності	річка в Ірландії			богиня помсти, яка карає за злочини (міф.)	➔						
	житловий масив Києва											

Склали Оксана БАРКІНА

Відповіді на сканворд на 16-й стор.

щоденна міська газета

виходить у вівторок, середу, четвер та п'ятницю

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Максим ФІЛІПОВ

Газета заснована 7 вересня 1990 року.
Перереєстрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року.
Свідоцтво серії КВ №3620

01001, м. Київ-1, вул. Володимирська, 51-6
Телефон для довідок 234-27-59, факс: 235-01-93
Телефони рекламного відділу: 234-21-84, 234-27-39, факс: 235-61-48
Телефон відділу розповсюдження та реалізації: 234-27-35
Internet: www.kreschatic.kiev.ua E-mail: info@kreschatic.kiev.ua

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Матеріали зі знаком (П) та під рубрикою "Конфлікт" друкуються на правах реклами.
Набір, верстка та кольороподіл: комп'ютерний центр газети "Хрещатик".
Віддруковано: "МЕТА-Поліграф", м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.

ЩОДЕННОГО ВИПУСКУ (ВТ, СР, ЧТ, ПТ)

61308

ЧЕТВЕРГОВОГО ВИПУСКУ (З ПРОГРАМОЮ ТБ)

22094

Internet: www.kreschatic.kiev.ua

E-mail: info@kreschatic.kiev.ua